

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editor: Manilal Gandhi—1918-1956.

No. 35—Vol. LVIII.

Friday, 2nd September, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER.
Price: FOUR PENCE

S.A.I.C. WRITES TO U.N. SECRETARY-GENERAL

THE South African Indian Congress has written a letter to Mr. Dag Hammarskjöld the Secretary-General of the United Nations, asking him to meet "non Governmental persons," as well as "the leaders of the Congresses," such as Dr. G. M. Naicker, and Chief A. J. Luthuli, President General of the now banned African National Congress. Mr. Hammarskjöld is also asked to visit Pondoland, Durban and Cape Town.

THE text of the letter, which is signed by Dr. M. N. Padayachee, the acting president of the South African Indian Congress, is:

"We wish to confirm having cabled you in July, 1960 to meet representatives of our Congress and other leaders of the non-white people in South Africa. In particular we urged you to meet our president, Dr. G. M. Naicker and Chief A. J. Luthuli, President General of the now banned African National Congress.

"We intended submitting to you a written memorandum drawn up for the occasion of your visit. We enclose a copy of this memorandum for your perusal prior to your meeting us.

"You and the Security Council have been seriously preoccupied of late with the events in the Congo, whilst we do not wish to be presumptuous, we would like to take a moment of your extremely valuable time to dwell briefly on your proposed visit to the

Union of South Africa. We do not know of your plans since the postponement sine die of your visit to this country. You did intend originally to spend ten days here and later as a result of the extremely serious situation in the Congo it was indicated that the length of your stay here would be curtailed by half. You are now probably planning a new itinerary and we humbly suggest that whatever the length of your stay in this country that you will find it possible and desirable that—

(a) You visit centres other than Pretoria and more especially Pondoland in the Transkei, Durban, Natal and Cape Town and

(b) You meet non-Governmental persons, as well including the leaders of the Congresses such as Dr. G. M. Naicker, our President, and Chief A. J. Luthuli, President General of the now banned African National Congress.

"We also hope that now that the Prime Minister of South Africa, Dr. H. F. Verwoerd, has announced that he soon intends lifting the State of Emergency in which the country has been plagued since March 29, 1960, it will be possible for you to indicate that such a condition should not exist while you are here and that you should be free to move about and meet whomsoever you desire.

"Lastly and again very briefly we would like to draw your attention to certain developments since the date of our memorandum to you:—

Cato Manor

"The Minister of Interior Mr. Naude in talks with the Mayor and Councillors of Durban stated that this area would definitely remain a proclaimed WHITE GROUP AREA. This in the face

of unanimous objection from the people of Cato Manor, all organised opinion in Durban and Durban City Council. The Ministers edict will mean the eviction of over 100,000 Africans and 40,000 Indians from this area and the loss of millions of pounds of non-white property, business, institutions and homes. If the Government applies force to achieve its ends, it is bound to do in the face of the strong desire of the people to retain and defend their homes and properties, the situation in Cato Manor could lead to tremendous upheavels with unpredictable serious consequences not only in Durban and South Africa but beyond its borders. There can indeed be a threat to world peace flowing from the flagrantly shameless, unjust, inhuman and discriminatory action of the Nationalist Government in the now-notorious Cato Manor of Durban.

Passes For African Women

The Government has announced that it will be compulsory for all African women above the age of sixteen to carry Reference Books passes, as from 1st December, 1960. The African people will not tolerate this evil edict. They have already shown their strong resentment, opposition and resistance to any attempt to enforce this badge of slavery on them to extend it to their women folk. Thousands upon thousands throughout the country have demonstrated against passes and particularly passes for African women. Many hundreds were jailed for protesting. The Government is again creating another explosive situation which requires the attention of yourself and the Security Council.

The Lost Thousands Of Detainees

Recent investigations have to some extent exposed the criminal conditions under which detainees arrested during the emergency for alleged pass violations were

(Continued on page 279)

SPORT SWINDLE

THE South African Sports Association, a non racial body with 70,000 members may have lost its battle to have "non White" South Africans included in the Union's Olympic team; but the exclusion was not done without a bit of juggling, especially in the weightlifting section.

Pietermaritzburg's Precious Mackenzie lifted 40 lb. more than the official South African record during trials held under the auspices of the S.A.S.A. These followed the promise by Mr Reg Honey that non-Whites would be included in the S.A. team if they were up to standard.

Several months after Mackenzie's brilliant performance, the all-White weightlifting body held its own trials. It has not published the weights lifted but has picked a team to represent "South Africa".

S.A.S.A. has been able to get no information from the White organization, but it is understood that some members of the team lift less than the "non-White" champions.

However, only Whites have gone to Rome for the Games.

Mr Dennis Brutus, Secretary of S.A.S.A., applied for a passport to go to Rome to attend meetings of the International Olympic Committee to report on race discrimination in South African Olympic teams.

Mr G. K. Rangasamy, President of S.A.S.A., also applied for a passport for the same purpose.

Mr Brutus has been informed that his application has been refused.

Contact understands that Mr Rangasamy has also been refused.

(From Contact, Aug. 27.)

Fountain Of Wisdom

The movement of our personal life is only the form our life takes when we place ourselves at an angle with the life of God.

—TOLSTOY.

LETTERS WRITTEN BY GANDHIJI

THE Gandhi Smarak Nidhi (Memorial Fund) has so far collected nearly 5,600 letters and manuscripts written by Mahatma Gandhi to various people outside India.

The collection has been made in response to appeals by the Nidhi from time to time to people to send original letters written by Mahatma Gandhi to them.

Indian Opinion

FRIDAY, 2ND SEPTEMBER, 1960

Ordinary Courtesies

ONE of the marks of a well-bred and educated person is the courtesies that he or she extends to other people. These range from being polite to the observance of the various forms which civilised and educated living demand. Among these the most elementary is to attach a "Mr." to the names of men in the normal course of life. So the Prime Minister of India is addressed by educated people all over the world as "Mr. Nehru" and the Prime Minister of the Republic of Congo as "Mr. Lumumba," whatever one might think of his politics. This is the practice the world over, but here in South Africa it is unthinkable for white people—the exceptions acknowledged—to address non-white people as "Mr." It would possibly be both unfair and incorrect to make a general statement that "it is unthinkable for white people." This is a phenomenon of Nationalist rule in this country and it would be more proper to say that it is the Afrikaners—and the other white people—who are wedded to the Nationalist ideology of Apartheid who find it impossible to address non-whites as "Mr." Up till the time the Nationalists came into power the general official practice was to address all people in correspondence as "Dear Sir" and to employ "Mr." where necessary but since 1948 there has been an official disinclination to address non-whites in the normal manner and slowly the salutation was dropped from letters. It is now a custom for a non-white to receive an official letter without any salutation whatsoever. Gone are the days when an extremely highly paid civil servant addressed the humblest—and the blackest—of tax-payers as "Dear Sir" and subscribed his letter as "Your Obedient Servant." Now these courtesies have been dispensed with. The black man in South Africa is not entitled to any courtesy. But with this comes problems—what about the heads of the various black states who are succeeding white people in Africa? Among these, making headlines at the moment, is Mr. Lumumba, the Prime Minister of the Congo. Nationalist South Africa refuses to address him as "Mr." and since he has no "Dr." before his name, Afrikaner Nationalist newspapers and the Government-controlled South African Broadcasting Corporation are making-shift with "Premier Lumumba" everytime they have to use the name. It is patent that the Nationalists have developed the Nazi mentality of the late unlamented German Reich. Black people—even if they are as white as Mr. Nehru, the Prime Minister of India, and that is a white which is whiter than the white of many white people in South Africa—cannot be extended the normal courtesies by the most boorish and uneducated of white people of South Africa. Men like Mr. Nehru, Mr. Nkrumah and Mr. Nasser who have made their mark on the history of civilisation and human liberty cannot be addressed as "Mr." by some unknown of an Afrikaans newspaper or the South African Broadcasting Corporation. Indeed, a sorry commentary on the conception of civilisation and culture in this country

Gandhiji On

The Vow Of Truth

When he was in the Yeravda Jail in 1930 Gandhi sent a series of weekly discourses to members of his ashram at Sabarmati. One of these on Truth is published below

I DEAL with Truth first of all, as the Satyagraha Ashram owes its very existence to the pursuit and the attempted practice of Truth.

The word *Satya* (Truth) is derived from *Sat*, which means 'being.' Nothing is or exists in reality except Truth. That is why *Sat* or Truth is perhaps the most important name of God. In fact it is more correct to say that Truth is God, than to say that God is Truth. But as we cannot do without a ruler or a general, names of God such as 'King of Kings' or 'the Almighty' are and will remain generally current. On deeper thinking, however, it will be realised, that *Sat* or *Satya* is the only correct and fully significant name for God.

And where there is Truth, there also is knowledge which is true. Where there is no Truth, there can be no true knowledge. That is why the word *Chit* or knowledge is associated with the name of God. And where there is true knowledge, there is always bliss (*Ananda*). There sorrow has no place. And even as Truth is eternal, so is the bliss derived from it. Hence we know God as *Sat-chit-ananda*. One who combines in Himself Truth, Knowledge and Bliss.

Devotion to this Truth is the sole justification for our existence. All our activities should be centred in Truth. Truth should be the very breath of our life. When once this stage in the pilgrim's progress is reached, all other rules of correct living will come without effort; and obedience to them will be instinctive. But without Truth it would be impossible to observe any principles or rules in life.

Generally speaking, observation of the law of Truth is understood merely to mean that we must speak the truth. But we in the Ashram should understand the word *Satya* or truth in a much wider sense. There should be Truth in thought, Truth in speech and Truth in action. To the man who has realized this Truth in its fulness, nothing else remains to be known, because all knowledge is necessarily included in it. What is not included in it is not Truth, and so not true knowledge; and there can be no inward peace without true knowledge. If we

once learn how to apply this never failing test of Truth, we will at once be able to find out what is worth doing, what is worth seeing, what is worth reading.

But how is one to realize this Truth, which may be likened to the philosopher's stone or the cow of plenty? By single-minded devotion (*abhyasa*) and indifference to all other interests in life (*vairagya*) replies the *Bhagavad-gita*. In spite, however, of such devotion, what may appear as truth to one person will often appear as untruth to another person. But that need not worry the seeker. Where there is honest effort, it will be realized that what appear to be different truths are like the countless and apparently different leaves of the same tree. Does not God Himself appear to different individuals in different aspects? Yet we know that He is one. But Truth is the right designation of God. Hence there is nothing wrong in every man following Truth according to his lights. Indeed it is his duty to do so. Then if there is a mistake on the part of any one so following Truth, it will be automatically set right. For the quest of Truth involves *tapas*—self-suffering, sometimes even unto death. There can be no place in it for even a trace of self-interest. In such selfless search for Truth nobody can lose his bearings for long. Directly he takes to the wrong path he stumbles, and is thus redirected to the right path. Therefore the pursuit of Truth is true *bhakti* (devotion). It is the path that leads to God. There is no place in it for cowardice, no place for defeat. It is the talisman by which death itself becomes the portal to life eternal.

In this connection it would be well to ponder over the lives and examples of Harishchandra, Prahlad, Ramachandra, Imam Hasan and Imam Hussain, the Christian saints, etc. How beautiful it would be if all of us, young and old, men and women, devoted ourselves wholly to Truth in all that we might do, in our waking hours, whether working, eating, drinking or playing, till dissolution of the body makes us one with Truth? God as Truth has been for me a treasure beyond price; may He be so to every one of us.

CHILD WELFARE REVIEWS WORK

UNEMPLOYMENT

Help For People In Distress

THE year under review, 1959-1960—was particularly difficult for the Society as far as its relief services were concerned. This was caused by the serious employment among the Indian people. Commenting on this the report of the Society states:

Unfortunately every family which sought assistance could not be provided for and the limited financial resources had to be so husbanded that only very deserving cases whose plight was urgent were assisted. The fact that there were no other agencies to cater adequately for these cases meant that this Society had to bear the major burden. On the other hand, the assistance available from the Department of Social Welfare was confined only to families who qualified in terms of the Memorandum on Poor Relief, and then only after a thorough investigation of the applicants' circumstances. Early in the year when unemployment among Indians reached disturbing proportions and the plight of families affected was causing anxiety in the minds of many public-spirited people, this Society not only assisted to give the matter as much publicity as possible, but also offered its co-operation in any effective steps that may be taken to provide for families in distress. Following numerous discussions and much thought over the question, the Durban Indian Benevolent Society, which was not very active for some time, was re-organised and considerably strengthened by a new Committee which took office. Much attention was given to the work of this Society which in turn took over some of the burden previously shouldered by our Society. At the same time every co-operation and assistance was given to the Department of Social Welfare in completing and attending to applications for State Poor Relief.

During the year, other organisations have come forward to undertake relief work among our people. This has assisted considerably in relieving the pressure on our Society. In particular, the Muslim Darul Yatama Wal Masakeen has rendered an excellent service in providing school books to children who cannot

The Durban Indian Child Welfare Society held its thirty-second annual general meeting on Saturday last, August 27th. The Society has rendered yeoman service to the Indian community for over three decades. On this page are reported some of the observations made by the Society in the report presented to the meeting.

afford them and also included organised relief among its activities. Certain other religious organisations also afford material relief to poor and destitute cases.

The noticeable incidence of malnutrition among Indian children resulted in more and more cases being referred for assistance with baby food. In this connection this Society has worked in close co-operation with the Child Health Clinics of the Durban City Health Department. The Society also made joint representations with various other organisations through the Faculty of Medicine of the University of Natal for the re-introduction of the issue of baby food at clinics operated by the Corporation.

No Trained Workers

THE magnitude of the work done by the Society is illustrated by the fact that the total registered attendance at its offices in Baker Street during the year under review was 14,000 and on this the report observes:

"To manage its very large case-load, the Society has planned to increase its staff progressively and to re-organise its case-work services on a more effective basis. The absence of qualified workers, however, has been a serious limiting factor and until trained personnel are available, it does not appear that anything effective can be done to relieve the present serious staff problems faced by the Society. Our voluntary workers have always played a significant part in carrying out certain aspects of our case-work services and the need to utilise their services to a greater extent than in the past has now become more than necessary.

More Women Go To Work

"AMONG the many noticeable features," says the report, "has been the increasing extent to which our women, not merely because of departmental insistence, but because of economic necessity are seeking remunerative employment to supplement these meagre grants. Families which have been accustomed to certain levels of income, very often find it extremely difficult to adjust to rates of grants awarded to them. They attempt, as best they can, with varying degrees of success to provide their children with the various necessities of life and the highest possible standard of education that their resources permit. It is common for mothers to seek assistance for school books, school uniforms and other requirements which they are unable to manage on their own. With the extension of the platoon system, there has been a considerable easing of the pressure on school accommodation and as more and more of our children are reaching the post-primary level of education, dependent families are also faced with the question of secondary education for them and the costs arising therefrom. By the end of the primary school career, many children are still of school-going age and are too young for any form of employment and the dilemma of many of these families is over the question of what they should do next for their children.

Formidable Problems

AFTER an exhaustive survey of the work it had done during the year the Society made the following conclusion:

"Although the problems that we as a community have to face are many and formidable, the volume of effort and money directed towards meeting our various educational, cultural and social welfare needs are also considerable. Within our voluntary organisations much positive work is being done to meet our growing requirements but unfortunately some of our social ills are growing faster than one can cope with. There is also evidence that awareness to these many problems is growing in all sections of our community, but merely being conscious of these developments and tendencies is not in itself adequate. Practical measures have to be taken to avert growth of problems which have a tendency to claim too many victims in a community with the dangers of every home or every individual being.

From what our people have been able to achieve in other spheres, we know that within us there is resourcefulness and experience to deal with problems, big and small, and the time has now arrived for a great deal of our resources, both human and financial, to be diverted to dealing with questions relating to the well-being of our children in an endeavour to safeguard the future interests of our community, into whose fabric much erosion appears to have set in. For every thinking person there is a personal task in organising the forces which would help to save the most precious asset of a people—its citizens of the future."

Industrial Estates In Uttar Pradesh

PLANS are ready to start work on 21 additional industrial estates in Uttar Pradesh during the current financial year.

This will increase the number of such industrial areas in the State to 31 at the end of the second Five-Year Plan. Originally

only six industrial estates were planned during this period.

Of the new estates, 18 will be sponsored by the State, while three will be in the co-operative sector organized and managed by industrialists themselves.

Of the 10 existing industrial estates, work has entered the last

phase in two big estates at Kanpur and Agra, and the three small estates at Deoband (Saharanpur), Loni Block (Meerut) and Kasbi Vidyapeetha (Varanasi). The Naini industrial estates (Allahabad) is becoming active while over a dozen units have started functioning in the Kanpur estate

A FIGHTER FOR FREEDOM UNIQUE HONOUR FOR ALAN PATON

ON 5th October, 1960, Freedom House, New York—home of many institutions which uphold civil liberties, such as the N.A.A.C.P., the International Confederation of Free Trade Unions, the B'nai B'rith, the World University Service—will give its annual Freedom Award. The recipient, Alan Paton, will be the first South African since Smuts's day to whom one could expect such an organization to give an award that had previously gone to men like Franklin D. Roosevelt, Sir Winston Churchill, General George C. Marshal, Paul Henri Spaak, Dag Hammarskjöld. This is an honour of which South Africa can be very proud: that our country has produced a man who measures up to these great men of other countries, and that the cause of Freedom has a champion in South Africa whom the world recognizes as what he is.

The career of Alan Paton is well known—a teacher, for 13 years principal of Diepkloof Reformatory, he was freed from this work by the success of his first novel] *Cry, the Beloved Country*

His life, then and since, is remarkable for the broad South Africanism that he and his family have expressed. Paton feels no allegiance to the English-speaking South Africans or to the White group: "I am an African, not a European. I have great links with Europe but I am an African." His affinity for African and Indian people is clear in his life and writings, and for the Afrikaners he has deep feelings (in 1938 he grew a beard and went to the Voortrekker centenary in an ox-wagon flying the Vierkleur).

Public Life

He settled down to writing, but, as he has said, "it is practically impossible for a man to be a writer and nothing else, in Africa today." More and more of his time was given to public life, through the Liberal Party which he had helped to found in 1953. He produced books, stories, articles, commentaries, a musical, a play, poems, all of them excellent, but none of them fully employing the gifts that *Cry, the Beloved Country* revealed. He gave up the chairmanship of the Liberal Party in 1958, in order to have more time for writing, particularly to work on the life of his friend, the late

The following account is taken from the non racial fortnightly review CONTACT dated August 27, 1960.

J. H. Hofmeyr, and was given the specially-created post of President. Then, in March, 1960, Peter Brown, his successor as chairman (and a very great friend) was imprisoned without trial, and for the four months of his imprisonment, Paton acted for him. At real personal risk and cost, he ran the national office of the Party and led the Party in all ways. The Hofmeyr book and his other writings were put off again.

The seclusion and quiet routine needed by a writer of Paton's type have had to be sacrificed by the demands of his conscience as a patriot when his people need him. The wisdom of the men of Freedom House in honouring Alan Paton is clear if one looks at that phrase, "his people". Paton is a South African to whom "his people" means all his fellow countrymen. He is not a leader of one racial group or another, not a leader of an oppressed people or a critic of his fellow-oppressors, but a man who serves and loves all his fellow-countrymen, and works to guard their liberty, now and for the future.

The Other Freedoms

This liberty is what concerns Freedom House 'not only the independence of a state, or its freedom from colonialism, when that very freedom can mean the continued denial of liberty to the people. The cause of freedom in Africa is not only one of freedom from foreign rule or racist domination, but of the other freedoms as well, the civil liberties which Paton's Liberal Party will continue to uphold after racist domination has been dealt with. Alan Paton has been honoured because all these freedoms are his cause, and because he is fighting for them in the very field of battle.

In September he will travel to New York via the United Kingdom, where he will visit his son Jonathan and daughter-in-law Margaret at Cambridge. He will return late in October after attending the World Council of Churches in Geneva. On 5th October, the day of the referendum, an honour will be paid to South Africa of far greater credit

than are the pro- and anti-republican squabbling of the ruling racial group—Alan Paton will receive the 1960 Freedom Award from the poet Archibald MacLeish at a banquet in New York city.

TEN MILLION BRITISH LOAN TO INDIA

An agreement for a £10,000,000 British loan to India, has been signed in Delhi. It was learnt in London that the loan will help the Indian Government during this and next year—the closing phase of India's second five year plan. This latest contribution brings British aid to India since 1958 to £75,500,000.

The Republic of Cyprus, which gained independence on August 16, will also receive a grant of £10,000,000 from Britain during the first five years of independence.

INDIA'S EXPORTS IN 1959-60

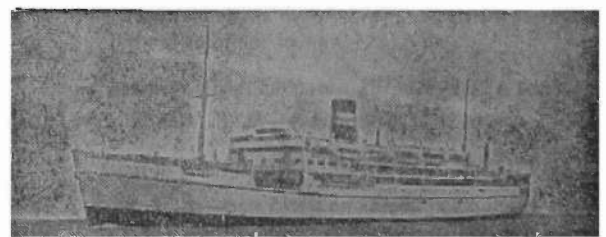
INDIAN exports in 1959-60 hit the record figure of Rs. 6,410 million marking an increase of 15 per cent over the previous year. Exports included traditional items like jute goods, cotton textiles, leather and leather manufactures, spices and ores which showed considerable increases as well as new products of Indian engineering industries.

Over 840 million yards of mill-made cotton cloth was exported, nearly 50 per cent more than in the previous year. With the improvement in handloom exports, cotton fabrics as a whole fetched Rs. 170 million more in 1959-60 than in the preceding year. Jute goods exports were higher by about Rs 100 million and for the first time since Independence, raw jute valued at Rs 30 million was exported.

Exports of iron ore have shown a distinct rise, although there was some fall in the export of manganese ore.

For the first time Indian bicycles were exported in sizeable numbers. Sewing machines of Indian make are now being exported even to industrially advanced countries including the U.S.A.

B-I Sailings Between East African Ports Karachi And Bombay

S.S. Kampala due 30th Sept.

Sails 5th Oct.

PASSAGE FARE TO KARACHI OR BOMBAY

First Class single with food	£107-0-0
Second " " " "	£71-5-0
Third Class with food (Non-Vegetarian)	£36-15-0
Third Class with food (Vegetarian)	£36-7-0

For further particulars apply to—

Shaik Himed & Sons (Pty.) Ltd.

390 Pine Street,

Durban.

Telephone 20432,

Tel. Add. "KARAMAT."

"NOTHING WILL STOP AFRO-ASIAN MARCH TO LIBERTY"

"NOTHING will stop the peoples of Asia and Africa on the road to freedom: The road to freedom is very clear for us and we cannot be turned aside. We must achieve our liberation in one way or another. There is no other alternative, states a resolution adopted by the second Afro Asian Peoples' Solidarity Conference held recently in Konakri, the Capital of the young Independent republic of Guinea: "We are firmly determined to play our decisive role in constructing a world where we are the majority, in prosperity and peace and to avert it from the path of injustice, poverty and ruin, it added: Of this Conference an Indian delegate who attended it, Bani Das Gupta, writes:

BEFORE beginning with the Conference I feel I must tell you something of this beautiful country and its equally beautiful people.

The plane full of delegates and observers, including Mme Isabelle Blume, a leader of the World Peace Council, delegates from India, Pakistan, Senegal and others, arrived on a clear and bright morning. The brilliant sunshine enhanced the blue of the sea and the ever changing colour of its waves. The soothing sea breezes was refreshing to body and mind.

Remembering Guinea, my thoughts are of its women and young girls. We were met at the airport by Mme Joffe, secretary of the Women's section of the Government Democratic Party of Guinea, a strong and dynamic woman, informal and charming and one of the most respected women in the country.

A colourful group of young girls entertained the delegates on their arrival with African dances and songs, their big black expressive eyes seemed to say: "We are full of confidence in our bright future."

Our journey from the airport to the city was a kaleidoscope of colour. The blue sea, red brick streets, green trees with vivid flowers and fruits, were all highlighted by the golden sunlight. And above all the colourful dress of the men and women.

But I must come back to the Conference itself. The hall was full of young girl volunteers and delegates from Asian and African countries, full of tremendous energy and vitality to discuss new tasks to be undertaken in their struggle against imperialism.

The Conference was held in the meeting hall of the Guinean Democratic Party. The emblem of the conference—two clasped hands and a torch on a map of the Afro Asian continent—was hung over the rostrum. Placards hung on the walls denoting the aspiration and the

spirit of the people of these two continents: Down with race hatred in South Africa! Afro-Asian Solidarity is building and consolidating the African liberation front! Unity of Africa and Asia in the struggle against under-development, cultural oppression, racial discrimination, economic exploitation! Long live Afro-Asian co-operation for relaxation of international tension! For friendship of all peoples on an equal footing!

After the Conference was opened by Mrs. Ismail Toure, Guinea Minister of Public Works and head of the Guinean delegation, President Sekou Toure welcomed the delegates on behalf of the Guinean Government. He praised the Afro-Asian people for their united action to get rid of all forms of oppression and exploitation, and all the evil roots and after effects of foreign domination. His speech received long applause as did the messages of greeting sent by - Chinese Premier Chou en Lai, Soviet Premier Khrushchev, United Arab Republic President Nasser, Iraq Premier Kassem, Ghana Premier Nkruma and others.

An historic picture, arousing enthusiasm for the rise of the Afro-Asian solidarity movement and the successes it has made possible since the conference in 1955 which brought together 16 Asian countries and some African observers in New Delhi, was painted by Youssef El Sebail general secretary of the Permanent Secretariat for Afro-Asian Solidarity and John K. Kale of Uganda. Since Delhi and the historic Bandung conference, followed by the Asian-African Peoples' Conference in Cairo, by the African Peoples' conferences in Accra and Tunis and the conferences of writers, youth etc. of the two continents, we see today a veritable tidal wave of liberation breaking over the African continent and demanding the abolition, called for by Mr. El Sebail, of the humiliating system of tutelage established by the U.N.O. Charter. The

conference itself, with its 72 national delegations and observers (compared to 550 delegates from 44 countries at the first conference) expressed this immense and powerful wave of solidarity.

The peoples of Africa and Asia intend to cultivate this solidarity, the gauge of their success and a report on the consolidation and extension of the Afro-Asian solidarity movement was presented by John K. Kale of Uganda and a resolution was adopted on this point. To build unity on the basis of anti-imperialism, to develop co-operation between Asian and African countries, to study the problems of these countries in a thorough-going manner, to enlarge the movement (it was decided in this connection to enlarge the Secretariat by adding representatives of Guinea and Southern Rhodesia and to create a regional office in Konakri, to co-operate with other peace forces, are some of the concrete points among the measures to be taken in this regard.

Many resolutions expressed solidarity with the people of Asia and Africa in the struggle against colonialism and imperialism, against race hatred, the resolutions supporting the struggle of the Algerian and South African peoples were particularly noteworthy.

What struck me most of all at the conference was the affirmation repeated everywhere that

political independence, although an indispensable condition to true independence, is not enough and that the goal to reach is economic independence. In the opening speech by Mr. Sekou Toure, in the report of Mr. El Sebail, in the contributions from many countries, and especially in the profound report delivered by Mr. H. D. Malaviya of India on "the problems of economic development of the countries of Asia and Africa" one could see a clear denunciation of neo-colonialism. It is the economic misery of these countries which led them to consider the problem of their political independence, declared Mr. Malaviya, who added: "We are free or we soon will be, but we are hungry, and if we do not secure our economic independence, we risk losing our most precious possession, political independence."

After having shown the unfavourable situation that the Asian and African countries, reduced by the colonial powers to the status of providers of cheap raw materials, occupy on the world market, Mr. Malaviya denounced the new form of colonialism hidden in certain forms of aid. By this expedient the colonial powers (France, Great Britain etc.), forced to make concessions or powers such as the United States and West Germany, unite to try to maintain or establish a new form of domination under the camouflage of apparent independence

Newly Arrived 'Jaico' Books

KASHMIR PRINCESS	25 s.
The Unmarried Widow	4 s.
The Spell Of Aphrodite	4 s.
Some Inner Fury	4 s.
War And Peace	4 s.
The Whirlwind	4 s.
The Voice Of God And Other Stories	4 s.
Kadambari	4 s.
Keeping Fit	4 s.
Nectar In Sieve	4 s.
He Who Rides A Tiger	4 s.
Godan	6 s.
Illustrated Technical Dictionary	7' 6
The Wisdom Of India	7' 6

(Postage 6d. Extra)

Obtainable From:

**INDIAN OPINION,
P. Bag, Durban.**

ALL TEARS FROM THEIR EYES

The following appears in the August 1960 issue of "RECONCILIATION" the organ of the Christian Pacificist Movement, August 1960.

THE case of Mrs. Beatrice Manjati was reported by Kenneth MacKenzie in the *Spectator* of 1st July, in an article headed: 'Essays in Contempt'. On 1st April, Mrs Manjati, in a friend's car, was leaving the Nyanga township to take her sick baby to hospital. The car was stopped by a naval detachment guarding the gate. There was a minor misunderstanding, a shot was fired, the boy was killed. The magistrate at the inquest said the shot was uncalled for. Mrs Manjati had three children. The first two died in infancy; The third child, the one that was shot, was called Mosuli, which means in Xhosa "he who wipes away the tears."

So he who was to wipe away the tears was killed, and the killing brought more tears. The foolishness and brutality which are known in South Africa, but not exclusively, kill a child, destroy the hopes set upon him, dispel the dreams and the longings with which most mothers surround their children, and brought more tears to swell the rivers of sorrow that move across this sad and distraught world. The spectacle of human sorrow, frustrated hopes, banished dreams, of which tears are the sign and symbol, is so vast and far-reaching as to be terrible. How many war widows and bereft parents, in a score of countries, quietly weep over photographs or familiar belongings of the permanently absent ones who were to have wiped away the tears. Peasants in the hungry countries perhaps do not shed many tears, for the fountain is dried up by use as children are delivered, one by one, to the embrace of death by the slow remorseless process of malnutrition. Political folly and mob passion add their contribution to the tears of the world. There are far too many tears and far too few of those who wipe them away.

One of the frightening and terrible things about the sorrow, the suffering, the tears of men is that the cruelty which causes them is so persistent. The late Dr. Joad, in his book, *Guide to Modern Wickedness*, wrote a most disturbing chapter on cruelty. He describes its manifestations down the centuries

from cruelty to slaves, through the terrors of the witch hunts and executions, to the cruelty of schoolboys, politicians, power-drunk leaders, and others in the modern world. His conclusions are that cruelty persists even though its manifestations differ, and that it is 'an evil that is endemic in the heart of man'. While this remains the tears will not cease to flow.

What then must we say to these things and what must we do about them. First, we must never tolerate cruelty, never condone the suffering it causes, never grow impervious to it, never fail to be implacably opposed to it whatever its origin or its manifestations. Second, we can keep the springs of compassion clear and sweet. Compassion is a costly thing and therefore we shrink from it. But it must never be allowed to fail us or those with whom the tears flow. Third, we may take any opportunity that comes our way to lessen the effects of cruelty and folly, to ease the burden, to wipe away the tears. Concerned with the need for food, the great Lincoln once declared, in effect, that whoever caused two blades of grass to grow where only one grew before was doing the work of God. In this realm of sorrow and tears, he who wipes the tears away and brings a smile of hope and happiness in their place is likewise doing the work of God. As John Macfield put it:

'He who gives a child a treat
Makes joy bells ring
in heaven's street.'

But, while these things are important, they do not go far enough. Dr. Joad said that we human beings cannot eradicate cruelty. This is true, we cannot eradicate cruelty and so rid the world of its tears; but God can. And our greatest contribution to the eradication of cruelty and the conquest of tears is to be instruments of God's purpose to redeem the world. It is no accident that the vision of the new world order in the Book of Revelation follows the acknowledgement of the victory of the Lamb who takes away the sin of the world. And in that new order there are no tears, for God has wiped them away.

SOVIET ARTIST'S GIFT TO ART GALLERY

THE famous Russian artist, Mr S. A. Chuiikov, has presented two of his paintings of Indian scenes to the National Gallery of Modern Art.

The paintings, "Young Builder" and "Women of Jaipur," were formally presented to the gallery by the First Secretary of the Russian Embassy in New Delhi, Mr I. Popov, at a simple ceremony. Dr. A. M. D'Rozario, Joint Educational Adviser, Ministry of Scientific Research and Cultural Affairs, received the gift on behalf of the gallery.

Mr Popov said that the gift, though a modest one, came from the people who had sincere and good feelings towards the Indian people. Reciprocating his sentiments, Dr. D'Rozario said 'that it was always refreshing to see India through the eyes of foreigners, particularly artists.'

In a letter to Mr P. D. Gupta, Curator of the gallery, Mr Chuiikov said that he was presenting two of his paintings to the "young museum" as a "memento of fraternal friendship." The letter was written

in his capacity as the president of the Society Soviet-Indian Cultural ties;

Mr Chuiikov, who is a pending member of the U Academy of Arts, came to twice. His last visit was 1956 when he was by a group of and corresponding members the Academy of Arts, artists visited many places, including Rajasthan and and painted numerous scenes.

Shirt For Nehru

ANKARA.—A journalist the Turkish opposition presented visiting Indian mierz Nehru with a shirt once belonged to Turkish Kemsil Ataturk recently.

The presentation, which place in a Press conference, made in the name of T opposition leader Ismet I

Cable & Tel. Add. HARGVAN.

Phone 29368*

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12 6 each F.O.R. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " " " "

Cash with order only.

P O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue

DURBAN.

WELCOME NEWS TO OUR MANY FRIENDS

LATEST SHIPMENTS OF GENUINE FIRST CLASS INDIA MADE GOODS AT WHOLESALE PRICES

AGARBATTIS:—

Three Roses 3 tola thin sticks tin packing	36/- per Doz.
" 6 " " " " " " " " " " " "	" " " "
Gateway of India 6 tola tin packing	72/- " "
Singandh Rani 3 tola	85/- " "
Steamer Brand 444 8/6 Doz.	...	3/6 Doz.	1 tola 7/6 " "
Vasanti 2 tola flat box packing bottle of Attar in every pack	4/9 " "

CAROM BOARDS:—

Highly Polished Well Constructed Complete Sets.
"A" Quality £5-0-0. "B" Quality Indian Teak £6-15-0
WITH FREE RULES ON HOW TO PLAY

A. K. HOSEN & SONS,

(HOSEN'S BUILDING)

116 Queen St., (P.O. Box 2168), Durban

MULK RAJ ANAND ON

Music And Dances Of North East Frontier

OF Assam the Chinese traveller, Huen Tsang, wrote in 649 A.D.: "The climate is soft and temperate. The people are honest and simple." And this observation describes the many peoples of this region, who are the result of the fusion of the Mongol, the Aryan and the Dravidian strains. In the impenetrable hills and forests, they plant their terraced fields of rice or cultivate fruit trees, or seek a livelihood in the tea gardens.

The main cultural streams of this region owe their sources to the fertile imagination of the tribal peoples, who live isolated lives in various parts of the land. These people, surviving under the dominion of these variegated lands, have evolved legends and songs and ditties which are pronouncedly pastoral in their inspiration.

And according to their civilization patterns, they have gathered their beauty and strength from the experience of the collective life. So choral improvisation is a major aspect of creativity among these folk.

The dance of the Jaintia tribe is a vivid example of the community dance, and the synchronization of the foot-work and gestures of the hand is insisted upon.

These characteristics are shared by the Khasi, the Mizo the Borokachari and Naga tribes of Assam. Pronouncedly Mongoloid in their features, the rhythmic movements of the Khasis are rather formalistic, obviously through long practice of the dance.

The Mizo people live among the bamboo forests in one of the remote valleys of the region. And as bamboo is the mainstay of the daily life, from the houses they build with it, and the water they fetch from the well, the bamboo plays a vital part also in their dance. Perhaps the rhythmic movements, with which they hop about in the shifting rectangular space, made at bamboo pole, may be called acrobatics rather than dance.

But though the square formed by the four long bamboo poles, placed across one another, looks simple, it becomes complex when opened and closed to the beat of the drum by men who sit near the ends of the poles. And when the dancers hop, on one foot outside the square, and inside when it opens, and the

tempo of the drum increases, their leaps and jumps become more intricate and assume an extraordinary pattern.

The Nagas inhabit the borderland between Assam and Northern Burma. There are many tribes of the Nagas and each of these has a distinctive dance style. Their dances are warlike in character and present abstract concepts of the hunt. Apart from these work sources, their dances are rooted in the animistic beliefs in the fire, water and earth incarnations of the great creator. Resplendent head-dresses and ornaments are donned by the Nagas, with coats of war-paint on their bodies and necklaces of stones or horns around their necks, brass or ivory armlets on the biceps all through an elaborate ritual of the toilet before the dance.

And the vigour of the movements reaches beyond the picturesque to an emotional and moral order created out of themselves by a fantastic, energetic and extravagant imagination.— ("March of India")

Monuments To Be Illuminated At Night

THE Regional Tourist Traffic Advisory Committee, which met in New Delhi recently recommended the illumination of all monuments in Delhi every night to attract tourists. Other steps recommended by the Committee include facilities for hiring self-driven cars, relaxation of restrictions on taking photographs of monuments of national importance, and provision for issue of temporary gun licences to tourists. The Committee reviewed tourist promotion programmes in the region comprising Delhi, Punjab, U.P., Rajasthan, parts of Madhya Pradesh, Jammu and Kashmir and Himachal Pradesh. The Committee also recommended to the Delhi Transport Undertaking that one of its tourist coaches should be airconditioned. Another important recommendation was that authorized money-changers at airports should be permitted, up to prescribed limits, to convert unspent Indian currency with tourist when they leave the country.

INDIA AND U.N.E.S.C.O.

India is among the members of an international commission of experts appointed by UNESCO and the International Association of Universities to formulate a programme of research and studies on the problems affecting institutions of higher learning throughout the world.

According to the "Hindustan Times, Unesco has also made a proposal for organizing a regional seminar of the development of public libraries in India during 1960. In the revised plan for the seminar, it has included the development of university libraries as well. A sum of nearly 1.69 million dollars has been sought under the expanded technical assistance during 1961 and 1962.

Proposals to be implemented under the new programme have been framed in consultation with the State Governments, the University Grants Commission, and the Ministries concerned.

India To Have Craft Museum

A CENTRAL crafts museum—one of the biggest in the world—is proposed to be built in New Delhi near Rumiya Grounds at cost of Rs. 6 lakhs. It is also proposed to establish four regional crafts museums at important handicraft centres in the country.

Already, more than 10,000 craft specimens have been collected.

(Continued in next Column)

S.A.I.C. Writes To U.N. Secretary-General

(Continued from front page)

housed; Eighteen have died in one camp and many were shot for allegedly escaping from a detention camp. We urge you to inquire into this on your arrival in South Africa as the people are most alarmed at this glaring case of genocide in our country in the twentieth century.

Pondoland

The uprising against Bantu Authorities forced upon the African people particularly in the Transkei, Zululand and Pondoland, and resultant violence and shootings unleashed by the Government is another urgent and serious matter calling for your personal inquiry, investigation and intervention.

"We finally reiterate our earlier request that you will find it possible to grant us an interview during your proposed visit to South Africa following upon the resolution of the Security Council of April 1, 1960.

(Continued from previous column) lected from all over India. These include dolls and toys, textiles and jewellery, stones and ivory, bronze and metalwares pottery and terracotte, wood and basketry, paintings and leather works.

Pending the construction of a permanent museum building, special displays of the selected articles from museum collections are being arranged at Thakar House, Ganpath.

Phone 835-6786

P. O. Box 1549.

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

83 West Street, JOHANNESBURG.

Indian Records Now Cheaper!!

7/6 Each (Plus 3d Tax.)

AVAILABLE IN SINGLES OR SETS

Some Of Our Latest Hits :

DIL DEKE DEKHO, UJALA,	◆ NAAGMANI, USTAD, MAIN
MEHINDI, MISS INDIA, AGRA,	◆ NASHE-MEH-HOON, GHAR
ROAD,, TALAQ, DO USTAD,	◆ SANSAR, AMAR DELP,
	◆ MOTHER INDIA.

Special Offer : 1 Box of Gajrah Records Assorted, 20 in Box
At a Glue Away Price—30/- per Box.

ORDER NOW — FREE PACKING

C.O.D. Orders to include 7/6 deposit.

Only Obtainable At :

NATIONAL RECORD COMPANY,

2 Ajmeri Arcade (off 141a Grey St. & 50 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 67882

fifty years ago...

Sept. 1910

The Indentured Labour Problem

(From "The Indian Opinion" September 3rd, 1910)

THIS issue of the "Indian Opinion reports":—

The "Rand Daily Mail," in its leading article on indentured Indians says, in its issue of the 23rd ultimo:—

"Electors in the Transvaal would be well-advised to obtain from every candidate for the Union Assembly a clear and definite statement of his views on the question of Asiatic immigration in Natal. There is an undoubted disposition in some quarters to make excuses for not dealing with the subject promptly and drastically. One hears once more of the danger of "running" the industries cannot live; without continuing to import indentured Asiatics, when Natal already contains 120,000 Indians and about a million natives; then they are a danger to South Africa. Every Indian brought into Natal is entitled to remain in the country on complying with certain conditions. What then is the use of spending large sums of money to eject a few Asiatics from one part of the Union, when we are bringing in Asiatics into another part of the Union at the rate of two thousand or more a year. The system is absurd. The Natal Indians cannot be confined to Natal for all the time; And even if we could make a water-tight compartment of Natal, and allow it to go on importing Asiatics, what chance would the industries of the Transvaal, the Free State, and the Cape have, when similar industries in Natal were being run by the cheapest of cheap indentured Asiatic labour?"

...One part of the Union has refused to allow its mines to be worked by indentured Asiatics. Another part has its coal mines worked by 2,996 indentured Asiatics in addition to free men who were originally brought in under indenture. Could anything be more inconsistent?.. If the withdrawal of the right to import Asiatics is going to "wreck" industries in Natal, it is still more certain that the importation will wreck industries in every other part of South Africa, and concentrate all our manufactures in that corner of

the country in which the employers would have the right to bring in unlimited coolie labour..."

Commenting on the foregoing the "Indian Opinion" wrote:— The "Rand Daily Mail" has made a most excellent suggestion to the effect that the voters should ask every candidate to pledge himself to the immediate stoppage of indentured labour from India. So long as that blot remains, it is very much like straining at a gnat and swallowing a camel to persecute a few Indians out of the Transvaal Province. Whatever may be the motives of the "Rand Daily Mail" in urging total prohibition of indentured labour, no Indian can have any difficulty in agreeing with its conclusions.

Under the heading A RE-PROACH, the "Indian Opinion" makes the following comments:—

Mr. Haggar, who found himself appointed a member of the Commission that recently set to examine the question of indentured, thus writes in the course of a letter to the "Rand Daily Mail," in reply to that paper's leading article urging the entire prohibition of indentured labour:—

"One fact was forced upon the attentions of the Commission, namely, the Natal-born Indian is useless as a worker; he will play football, sell newspapers or do low class office work but he will not undertake anything of the nature of labour. It was admitted by educated Indians that primary education made the Natal-born Indian useless in the labour market, Agriculture had nothing to hope from him."

Indians know Mr. Haggar too well to take him seriously. His unproved charges against the community have not yet been forgotten. But sometimes we do learn a great deal even from our avowed opponents. The statement that we have quoted above is not without a modicum of truth in it. Curiously enough, we have just received from a correspondent a letter

inviting us to open our columns regularly for Indian sporting news; (We have nothing against sport as such. And, if our columns were not almost solely devoted to the cause of the Indian struggle in South Africa, and if we had enough support from the sporting Indians, we would not be unprepared to set apart a portion for regular sporting news. But we ask our young friends whether sport should occupy so much of their time and attention as it does now. Indeed, those Indians who know what is going on around them cannot afford to be a sporting mood. Our forefathers did wonderfully well without the fashionable sport of today. Sport indulged in for the sake of developing the body is of some use. But we venture to suggest that agriculture, the inherited occupation of Indians—indeed of the human race—is a better sport than football, cricket, and all other games put together. And it is useful, dignified and remunerative. Football and cricket may be well for those who have the drudgery of the desk work to go through from day to day. But no Indian need undertake that task. We therefore advise our young sporting friends to take Mr. Haggar's remarks in

good part and leave the tempting world of clerks, paper sellers, etc., for the pendent and manly field-work. They have before them the brilliant example of Mr. Joseph Royeppen who, though a barrister, took up hawking and latterly did manual work on the Passive Resistance Farm.

WATCHES, Gents models—25 Jewels, waterproof, shockproof, antimagnetic, unbreakable mainspring, fitted with matching metal expansion straps—price 47/6. As above, but 21 Jewels—43/6. As above, but 17 Jewels—39/6. As above but with self-changing calendar, 17 Jewels—52/6. Also 21 Jewels' Calendar—56/6. Other models from 19/6.

LADIES models 25 Jewels, unbreakable mainspring, fitted with magnificent matching expansion bracelets—55/6. As above, but 17 Jewels—47/6.

A. I. AGENCIES, First Floor, No. 104/105, His Majesty's Building, Eloff Street, or P.O. Box 9279, Johannesburg. Stocks limited, order immediately.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Barklys Arcade, 38 Market Street, Cor Diagonal & Market Str. Johannesburg. Phone 33-1654

All political comment in this issue by N. Dayaljee, "Indian Opinion," Private Bag, Durban.

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 3 tolas	37/6 Doz
(Available in Thin/Thick Stocks)			
GATEWAY OF INDIA 3 Tolas	45/- "
" " 6 "	90/- "
CHAMELI " 2 "	18/- "
" " 1 "	9/- "
SUGANDH RANI " 5 "	33/- "
" " 2½ "	18/- "
" " 1 "	8/- "
" " ½ "	4/- "
LATAMANGESHEAR ½ "	4/- "
CHANDAN DHOOP 3/- Box of 16 Sticks.			

CASH WITH ORDER — PRICES F.O.R. DURBAN

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb. (Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dholls, Spices and Condiments, Betelnuts, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants
81 Victoria Street,—P.O. Box 2156—Durban.
Telegraphic Add.: "BHAISONS"

*
સલ અને અહિંસાની અનુપમ
નેહી છે. જ્યાં સલ છે ત્યાં
અહિંસા હોય જ્યાં અહિંસા
છે ત્યાં સલને સાક્ષીકાર છે.
સલ અને અહિંસા બંને પર-
બ્રહ્માના જ રૂપ છે.

પુસ્તક ૫૮ મુ—અંક ૩૫

તા. ૨ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૬૦.

શુક્ર નક્ષત્ર પે. ૪

પ્રજાસત્તાક રાજ્ય

દક્ષિણ આફ્રિકાની અંદર પ્રજાસત્તાક રાજ્યની સ્થાપના થશે કે નહિ એ તો બ્યારે જોકટોબરની પાંચમી તારીખે મતદારોની સંમતિ લેવાનો સિદ્ધાંત અને લોકશાસનના પ્રશ્ન અંગે નિર્ણય થાય લાગેજ નહીં. અને જો નિર્ણય નેશનાલીસ્ટોના તરફથી થાય તો દેશને શો ફાયદો થશે અને ગોરાઓની પરિસ્થિતિ કેવી થશે એ એક વિચારવા જેવો પ્રશ્ન છે. નેશનાલીસ્ટો તો લોકોની આંખે પાટો બાંધી એક આઈ તરફ લઈ જઈ રહ્યાં છે. એ આઈમાં પડ્યા પછી નીકળવાનો રસ્તો બંધ જુઓ છે અને જો રસ્તો છે તે સરકારને અણમસતો છે. એ ઉચ્ચારવું પણ બપરૂં છે. મારે આ દેશવાસીઓને મતાધિકારનો હક્ક છે તે ખુબજ વિચારે.

૩૧મી ઓગસ્ટે કોટડીનો ધારો ઉચ્ચકારી પછી ડરનો સવાલ રહેતો નથી. આ દેશવાસીઓને જો બપરૂં હોય તો તેઓએ મતદારોની સંમતિ લેવાનો સિદ્ધાંત અને લોકશાસનના પ્રશ્ન અંગે પોતાનો ચોખ્ખો નિર્ણય ખતાવી દેવો જોઈએ. એક વાત તો સ્પષ્ટ છે કે પ્રજાસત્તાક રાજ્ય મળ્યા પછી સરકારને પોતાની રાજધાનીની નીતિ નહિ બદલે તો સ્વતંત્ર અનેલા બીજા રાષ્ટ્રો આ દેશના માલને બહિષ્કાર કરશે—એટલું જ નહિ પણ વેપારી બહિષ્કારથી આ દેશની આર્થિક પરિસ્થિતિને ઝાલા ખાતી કરી મૂકશે.

દરેક દક્ષિણ આફ્રિકાવાસીઓએ જો મત આપશે, તેઓએ વિચારવાનું છે કે મત આપવાથી તેઓ દેશ ઉપર જે બહિષ્કારના વાહળો ઘેરી લાવશે તે માટે તેઓ બવાબદાર છે કે નહિ? બંદેરા, વિમાન ધરો, અને આંતરરાષ્ટ્રિય વેપારી સમિતિઓમાંથી તેઓને બહિષ્કાર થશે. આ ઉપરાંત યુનાઇટેડ નેશન્સની સમિતિમાં પણ તેઓ ઉપર ધમ્મીજ દુમલાઓ થશે. એ દરેક વ્યક્તિએ પોતાનો એક મત આપી એ વહોરવા જેવું છે કે કેમ તે વિચારવું જોઈએ.

આ બહિષ્કારથી બંધન-ગોરાઓ પણ દુઃખી થશે પરંતુ એ દુઃખના વાહળ પાછળ સૂચનો તેજસ્વી પ્રકાશ છે એ આપણે જાણવું ન જોઈએ. આને પણ બ્યારે હું આ બધી રજી છું સારે મારી નબર સમક્ષ મારા મોંઝાંકે મિત્રો છે જેઓ કારખાનાઓમાંથી બરતરફ થયા છે. કારણ આપારી બહિષ્કાર! એનાથી મનરા-વવાની જરૂર નથી. કુનિયાનો કમ છે કે દુઃખ પછી સુખ, વરસાદ પછી તડકા અને રાત્રિ પછી દિવસ આવે છે. તો પછી બીન-ગોરાઓને મનરા-વવાની જરૂર ક્યાં છે!

જો મતાધિકાર વાળા ગોરાઓ પોતાનો મત આપી આ દેશવાસીઓને મતાધિકારની જરૂર ક્યાં છે!

મી. ડાગ એરીક લોને ન્યુયોર્કમાં મળશે

દક્ષિણ આફ્રિકાની રાજધાનીની નીતિ વિષે જે વાટાઘાટ એરીક લો અને યુનાઇટેડ નેશન્સના સેક્રેટરી-જનરલ મી. ડાગ હેમર-સ્કોલ્ડ વચ્ચે પ્રિટોરીયામાં થવાની હતી, તે હવે ન્યુયોર્કમાં થશે.

મી. ડાગે તારથી આ બબર મી. એરીક લોને જણાવી હતી, અને આ વાટાઘાટ ન્યુયોર્કમાં થાય એવી ઇચ્છા દર્શાવી છે. મી. એરીક લો બ્યારે યુનાઇટેડ નેશન્સની આવતા માસની બેઠકમાં હાજરી આપવા જશે ત્યારે મી. ડાગને મળશે એવા બબરો મળ્યાં છે.

કોંગ્રેસના બનાવેને લઈ મી. ડાગ દક્ષિણ આફ્રિકા આવી શકે એમ નથી.

મી. લો યુનાઇટેડ નેશન્સની બેઠકમાં પ્રતિનિધિ મંડળના આગેવાન તરીકે જશે. મી. લોની સાથે મી. ફ્રીસ પ્રી-સલ જે બાન્ડુ કેવલપમેન્ટ અને એડમીનિસ્ટ્રેશનના મુખ્ય અમલ-દાર હતા તે પણ જશે. આ માણસની મદદ મી. લોને ખુબ પડવાની છે તેથી તેઓ મી. ફ્રીસ પ્રી-સલને સાથે લઈ જાય છે.

જેની સંખ્યા લગભગ ૧૫,૦૦૦,૦૦૦ ની છે તેઓના ઉપર ઇચ્છા કે અનિચ્છા એ પ્રજાસત્તાક રાજ્ય ઠોકી બેસાડે— અને તે પણ તેઓને પૂછ્યા વગર લાગે વિશ્વ એમ સમજશે કે દક્ષિણ આફ્રિકા પોતાના મૂળવતનીઓને કંઈ પણ પૂછ્યા વગર કરે છે તેથી તેઓ શિક્ષાને પાત્ર છે. અને શિક્ષા તેઓ બ્યાપારી બહિષ્કાર અને બીજા અનેક પદ્ધતિથી કરશે. આ રીતે દેશ આપો આર્થિક ગુંબળામણમાં પડી જશે.

પ્રજાસત્તાક રાજ્ય માટે મત આપવું એનો બીજો અર્થ એ છે કે દક્ષિણ આફ્રિકાને વિશ્વથી છુટા પાડી દેવું. વિશ્વ તરફથી મળતાં અનેક ફાયદાઓ આ દેશ ગુમાવી બેસશે, એટલું જ નહિ પણ બહિષ્કારથી દુઃખી સ્થિતિએ પહોંચી જશે.

૧૯૫૨માં દક્ષિણ આફ્રિકાના યુનિયને ઘિટનને કહ્યું કે દક્ષિણ આફ્રિકાવાસી-ઓ ઉપર પદવીદાન કરવાનું બંધ કરો.

૧૯૪૯માં નેશનાલીસ્ટ સરકારે 'સીટીઝનશીપ એક્ટ' પસાર કર્યો અને 'ઘિટીય સીટીઝનશીપ'થી એ અલાયદો બનેલો.

૧૯૫૦માં પ્રીવી કાઉન્સિલ પાસે અપીલ કરવાનું બંધ થયું.

સાર પછી અવનંર જનરલના પોષાક માં ફેરફારો થયાં. સામ્રાજ્યવાદી હિસ્સેવાને પ્રયત્નોચિત પોષાકમાં આ ફેરફારો થયાં.

નોકાદારના પોષાક અને ધબ્બમાં ફેરફારો થયાં.

૧૯૫૧ના બંધુઆરીમાં યુનિયન એક વાવટો ફેરવાયો અને તેની જગ્યા લીધી યુનિયન-વાવટાએ.

૧૯૫૮નાએમાં 'ગોડ સેવ ધ ક્વીન' રાષ્ટ્રગીતના બદલામાં 'ડાઇ સ્ટેમ ફોર સુધ્ડ-આફ્રિકા' આવ્યું. ફોટમાં 'કાઉન'ને બદલ 'સ્ટેટ' સખ્ટો વાપરવા માટે બ્યાણ થયું. આ બધા ફેરફારો થયા, પણ એનાથી દેશવાસી ગોરાઓને શો ફાયદો થયો—શો આત્મસંતોષ થયો?

આ છે દક્ષિણ આફ્રિકાની પરિસ્થિતિ જે પ્રજાસત્તાક રાજ્ય તરફ ઘસડે છે. એ પ્રજાસત્તાક રાજ્ય કેવી રીતે-કહેવાય એજ સમજાવું નથી. દેશના મુળ વતનીઓને એમાં શો પ્રભ-હક્ક છે?

તેઓ પણ પ્રભ તો કહેવાય જ ને! એ પ્રભનો હક્કનું કંઈ ક્યાં વિના એમ કહેવું કે અમે પ્રજાસત્તાક રાજ્ય સ્થાપીશું એ તો નરી સુખતા છે! અને એથીજ બીજા દેશો અને માન્ય રાખશે નહિ—અને એથી જ તેઓ અને આર્થિક ગુંબળામણમાં નાંખી દેશે. એમાંથી બચવાનો ઉપાય હવેનું પણ છે. મૂળવતનીઓને આપો હક્ક— આપો થોડીક સત્તા અને રાજધાનીની નીતિ તદ્દન નાબુદ કરો. પછી જુઓ કે કોઈ બહિષ્કારની વાત કરે તો! પરંતુ સરકારને તેની પ્રભની શી પડી છે કે આ બધી વાતો સાંભળે! એથી જ સરકારની સ્થિતિ બ્યાબનક બનવાની—અને હાલ જે બીન-ગોરાઓ દુઃખી થઈ રહ્યાં છે તેઓને એ દુઃખદ પ્રસંગો પછી સુખદાયક પ્રકાશ દેખાશે, ત્યાં સુધી ક્યાં ઉપર બીન-ગોરાઓએ આધાર રાખવાનો રહ્યો!

—નદવરલાલ બાએનીયા.

ન્યુગીનીનું ભાવિ

ન્યુગીનીના ભાવિ બાબતમાં વિશ્વ પક્ષના નેતા મી. ફાલવેલ હમણાં જ ન્યુગીનીની મુલાકાત લઈ પરત આવેલા છે. અને ત્યાંની પરિ-સ્થિતિ નિહાળ્યા બાદ તેમણે બ્યાણવું છે કે ન્યુગીનીમાં સામાજિક સ્વાસ્થ્ય અને શિક્ષણની સમવટો પુરી પાડવા પાછળ ઓસ્ટ્રેલીયા હાલ વર્ષે ૧ કરોડ ૨૦ લાખ પાઉંડ ખર્ચે છે, પણ હવે આટલી રકમથી ચાલી શકે તેમ નથી. આ સમવટાઓ પુરી પાડવા ઓસ્ટ્રે-લીયાએ હવે વર્ષે ૪ કરોડ પાઉંડ ખર્ચવા પડશે. કારણ હાલની પરિસ્થિતિથી મને ખાત્રી થઈ છે કે ન્યુગીની ૨૦ વર્ષ સુધી સ્વાસ્થ્યને માટે લામક થઈ શકશે નહિ. છતાં જો તેથી વહેલું સ્વાસ્થ્ય આપશે તો ત્યાં પ્રજા અણુધક, જંગલી બની બખંરતા તરફ જોંઆઈ જશે.

એટલે મારા મત મુજબ તો બ્યારે ન્યુગીનીને સ્વતંત્રતા આપવાનો સિમ્બ આવે ત્યારે ન્યુગીનીના બંને ભાગે— ઓસ્ટ્રેલીયન અને હવે ઓસ્ટ્રેલીયન ન્યુગીની અને હવે ન્યુગીની એવા બામ જુસી નાંખી એક જ રાષ્ટ્ર તરીકે નો નિર્ણય લેવો જોઈએ.

"ઇન્ડિયન ઓપિનિયન"

શુક્રવાર તા. ૨ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૬૦.

સામાન્ય સહયતા

સરકારી અને વિદ્યાન માણસમાં એક બીજા તરફની સહયતા એ એક ઉત્તમ લક્ષણ છે. સહયતાથી માંડી અનેક બીજા સારા લક્ષણો સંસ્કારી અને વિદ્યાન માણસો ઇચ્છે છે. એમાંનું એક છે કેઈ પણ માણસના રોજીંદા જીવનમાં 'મીસ્ટર'નો ઉપયોગ. આથી ભારતના વડા પ્રધાનને વિશ્વના સંસ્કારી અને લાલેલાં 'મીસ્ટર નહેરૂ' અને કેંગો-પ્રજાસત્તાકના વડા પ્રધાન, એમની રાજકીય નીતિ વિષે લોકોને ગમે તેવો અભિપ્રાય હોવા છતાં 'મીસ્ટર લુમુમ્બા' કહીને યોદ્ધાવે છે. આવેા ઉપયોગ તેા વિશ્વભરમાં થાય છે, પરંતુ અહીં દક્ષિણ આફ્રિકામાં થોડા ગોરાઓ બાદ કરી બીજા ગોરાઓ માટે બીન-ગોરાઓને મીસ્ટર કહેવું એ શરમજનક કૃત્ય લાગે છે. ગોરાઓને એ શરમજનક કૃત્ય લાગે છે એ સામાન્ય-પણે કહેવું વ્યાજબી નથી. આ તેા નેશનાલીસ્ટ સત્તાનેા ચમત્કાર છે; અને ખાસ કરીને આફ્રિકાનર અને અલાયદાપણુના સિદ્ધાંતમાં માનનારા ગોરાઓ જેઓ બીન-ગોરાઓને 'મીસ્ટર' કહેતાં સંકેત્ય કરે છે તેઓને જ એ શરમજનક કૃત્ય લાગે એમ કહેવું વધારે વ્યાજબી છે. નેશનાલીસ્ટો સત્તા ઉપર આવ્યા ત્યાં સુધી સરકારી પત્રો ઉપર 'ડીયર સર' અને 'મીસ્ટર'નો ઉપયોગ થતો હતો, પરંતુ ૧૯૪૮ પછી બીન-ગોરાઓ માટે એ સંબોધનો પત્રોમાંથી ગયાં. હવે એવો રિવાજ થયો છે કે બીન-ગોરાઓને સંબોધન વગરના સરકારી પત્રો મળે છે. એ દિવસો ગયા જ્યારે ઉંચામાં ઉંચો અમલદાર પણ કરવેરો ભરતા સજ્જનને 'ડીયર સર'થી પત્રો માં સંબોધન કરતો, અને નીચે લખતો 'આપનો આસાંતિક સેવક' અને સહી કરતો. હવે એ સહયતા દૂર થઈ છે. દક્ષિણ આફ્રિકાના બીન-ગોરાઓ હવે એ સહયતા માટે અચોગ્ય બન્યા છે.

આ સાથે આવે છે નવી યુવવલ્લો-આફ્રિકાના સ્વતંત્ર થતાં રાષ્ટ્રોના બીન-ગોરા વડાઓને સંબોધન કરતી વખતે નેશનાલીસ્ટો શું કહેશે? આમાંના એક દરરોજ પ્રખ્યાતી પામતાં કેંગોના વડા પ્રધાન મીસ્ટર લુમુમ્બા. નેશનાલીસ્ટો મીસ્ટર લુમુમ્બાને 'મીસ્ટર' કહેતાં નથી અને 'ડોક્ટર'ની પદવી નથી તેથી નેશનાલીસ્ટ છાપાંઓ અને ધ્રોડકાસ્ટીંગ કોર્પોરેશન વાળાઓ "પ્રીમીયર લુમુમ્બા" કહે છે. આ ઉપરથી એ તેા નક્કી છે કે નેશનાલીસ્ટો જરમન રેઇચના જેવું માનસિક વલણ અખત્યાર કરતાં જાય છે. કાળા માનવો જે નહેરૂ જેવા ગૌરવર્ણના હોય, (નહેરૂ પુખ્ત ગૌરવર્ણના છે) તેા પણ આ દેશના શિક્ષિત ગોરાઓ એટલી સહયતા દાખવે એમ નથી. - શ્રી નહેરૂ, મી. નકુમા અને મી. નાસર જેઓએ આ વિશ્વના સાંસ્કૃતિક ઇતિહાસમાં પુખ્ત પ્રગતિ કરી, તેઓને પણ આફ્રિકાન્સ છાપાંઓ અને દક્ષિણ આફ્રિકાની ધ્રોડકાસ્ટીંગ કોર્પોરેશન 'મીસ્ટર' કહેતી નથી, આ દેશની પ્રગતિ અને સંસ્કારને માટે એ ખરેખર શરમજનક છે.

આપણે જેને પરદેશને લમતી બાખત કહીએ છીએ, તે હવે પરદેશને લમતી નથી રહી. તે હવે દરેકની 'સ્થાનિક' બાખત બનતી જાય છે. ઇન્ડો-નેશીયામાં જે બને છે, તેની અગત્ય ઇન્ડિયાનામાં પણ છે. ફુનીયાના દુરના ખુણે જે કંઈ બને છે, તેની અક્ષર ડીકેન્સન પરમણું કે કન્સાસતા ખેડૂત ઉપર કે કારખાનાના અગ્રૂર ઉપર પણ પડે છે...જમને સાથે મળીને કામ કરતાં ધીખવું પડશે, નહિ તેા અંતે તે કામ કરવું જ બંધ પડશે.

—આઈઝનહોવર.

ભારત વર્ષનું તરણ મહાબાહુ કંડલા

ભૂમિએ જ મોઢને ખ્યાલ હતો કે કમળને છેક છેડે આવેલી કંડલાની આડી વાયવ્ય ભારતનું દરવાજું બાંધે બનશે અને એક દાયકા જેવા અર્થપ માળામાં વાર્ષિક દસ લાખ ટન કરતાં વધુ માલની લાય-લઈળ પ્રવૃત્તિથી ધમધમી ઉઠશે.

જમુ અને કાશ્મીર, પંજાબ, હિમાચલ પ્રદેશ, ઉત્તર પ્રદેશનો પશ્ચિમ ભાગ, રાજસ્તાન અને ગુજરાત મળીને ૫ કરોડથી વધુ વધુ વસતિ ધરાવતા વિશાળ પ્રશ્નાત પ્રદેશ (હિન્ડર લેન્ડ) ના વ્યાપારને વેગ આપવા માટે કંડલા નું આયોજન કરવામાં આવ્યું છે.

કંડલા કુદરતી રીતે સુરક્ષિત બાંધે છે. જેમને તરવા માટે ઉકું પાણી ભેંપએ છે એવા મોટા સમુદ્રમાં જીવાળે માટે પણ આ ખારામાં પુરવું ઉકું પાણી છે.

મંત્રોની મદદથી માલની ઝડપથી હેરફેર કરવા માટેની આધુનિક સવલતોને લીધે આ બંદર વહાણવટા ઉલ્લેખ તે માટે લખ્યું ઉપયોગી થઈ પડ્યું છે. જહાજને અંદર લેવા માટે ઉડા પાણી વાળા બર્થ છે. એમાંના ચાર બર્થ ૩૧ કુટના ફાઇટ (જહાજ તરવું રહેવા માટે પાણીનું આવરક જડાણ) સુધી ના કોઈપણ જહાજને અંદર લઈ શકે છે. એકવીસ જેટલા વીજળીક ઉડાઓ વડે માલની સહેલાયથી અને ઝડપથી હેરફેર થઈ શકે છે. આ ઉપરાંત જહાજમાંથી બંદર સુધી માલ પહોંચાડવા માટેની હોડીઓ (લાઇટસ) માટેના ધક્કા ઉપર બીજા સાત ઉડા છે. આ ઉપરાંત ફોર્ક લિફ્ટ, જંબ (ચોખાઇલ) ઉડા મોટર ખટારા, અને કોલસા અને લોખંડની હેરફેર માટેના એન્જ પણ રાખવામાં આવ્યા છે.

કંડલામાં ૬૦૦ કુટ સુધીની જંબાઇ અને ૨૬ કુટ સુધીના ફાઇટવાળા તેલ વાહક જહાજો પણ દાખલ થઈ શકે છે. તેલવાહક જહાજોમાંની પાઇપલાઇનો તેજ મથકો સુધી પહોંચે છે.

કંડલામાં માલ સંધરવાની સવલતો પણ વિપુલ પ્રમાણમાં છે. ત્રણ મોટા ટ્રાન્ક્રીટ શેડ અને એ માળવાળી ચાર વખારો અલતન માંબને પહોંચી વળે તેમ છે. ટ્રાન્ક્રીટ શેડ અને વખારોને સાંકળતા પુલો પણ છે, જેથી વિલંબ માં ઘટાડો થાય છે. આ ઉપરાંત દસ લાખ ચોરસ કુટ જેટલી ખુલ્લી જમમાં પણ નજીવે મારે માલ સંધરી શકાય છે અને એ સ્થળ રેલવે તેમજ રસ્તાઓ સાથે જોડાણ પણ ધરાવે છે.

કંડલા બંદરની નીકાયાન-સવલતો માં પ્રકાશિત બોખા, ૧૦૦૦૦ માઇલ સુધીની પ્રસારણ શક્તિ ધરાવતા અને ચોવીસે કલાક કામ કરતા એક વાયર-લેસ મથક અને ૩૦ માઇલની મદ્ય

શક્તિ ધરાવતા હાઈ-રાઇરનો સમાવેશ થાય છે.

કંડલા તેના આયોજનને લક્ષ્યાંક પણ વટાવી ચકું તહે. પરેશાં પાંચ વર્ષ દરમીયાન વાર્ષિક ૮૦૫ લાખ ટન જેટલા માલની હેરફેર માટે આયોજીત એવું આ બંદર તેના ત્રીજા વર્ષે ૧૧ લાખ ટન ઉપરાંત માલની હેરફેર કરી ચક્યુ છે, અને વળી વધારામાં વિશેષ હેરફેરની શક્તિ ધરાવે છે. આ બંદરથી પસાર થતાં માલમાં કાચું લોખંડ, અનાજ, રા, મીઠુ, ગુણ્ણીઓ, કાડકાના ટુકડા, મંધક અને મંત્રોનો સમાવેશ થાય છે.

હેલ્લા ફેટલાક વર્ષ દરમીયાન કંડલા બંદરે આંધીધામ નામનું નગર વસાવવામાં આવ્યું છે. એની વસતી અત્યારે ૩૫,૦૦૦ની છે પણ ૭૫,૦૦૦ થી ૧,૫૦,૦૦૦ સુધીની વસતીનો સમાવેશ કરી શકે એવું એનું આયોજન કરવામાં આવ્યું છે. નગર આયોજનના અમેરીકન તજજ્ઞોની એક મંડળાએ આંધીધામનો પ્લાન તજવાર કયો હતો.

આ ઉપરાંત કંડલામાં જે યુક્ત વ્યાપારક્ષેત્ર (ફ્રી ટ્રેડ ઝોન) શરૂ કરવા માં આવનાર છે તેને લીધે પણ આ વિસ્તારના ઔદ્યોગિક વિકાસને વેગ મળશે. યુક્ત વ્યાપાર ક્ષેત્ર એટલે એવો એક સીમિત વિસ્તાર કે જેમાં જહાજોને લગતી વિધિઓ, આયાત-જહાજો, કવોટા નિયંત્રણો, વગેરે જે બાખતો સામાન્યત વ્યાપારને લાગુ પડે છે તે બાખતો લાગુ પાડવા વિના માલને સંમ્રદ, વર્ગીકરણ, વિશ્રય, પ્રોસેસિંગ કે ઉત્પાદન માટે લાવી શકાય.

આમ કંડલા આઝાદી પછીના આર્થિક પુનરુત્થાનનું પ્રતીક છે.

લંડનની નવી મરજીદ

લંડનમાં વસવાટ કરતાં ૮૦,૦૦૦ યુરલીમો માટેની સર્વપ્રથમ સાથે સાચી મરજીદનું હુંકેમોન આંધીકામ શરૂ થનાર છે. આ મરજીદને રીજન્ટ પાર્કમાં આવેલા ઇસ્લામ સંસ્કાર કેન્દ્રના બામ માં આવેલી ૬ વર્ષ પહેલાં પાયો નાંખવામાં આવ્યો હતો.

ઉક્ત કેન્દ્રના નિયામક ડો. અબ્દુલ કાદર એવી આશા સેવે છે કે સ. ૧૯૬૧ને આરંભે તેા મરજીદનું બાંધકામ જરૂર શરૂ થઈ જશે. પા. ૩૦૦,૦૦૦ (શ. ૪૦ લાખ)ના ખર્ચે તજવાર થનાર આ ભગ્ય મરજીદમાં એકી સાથે ૧૦૦૦ જેટલા યુરલીમો ગુમમાં ની નમાઝ પઢી શકશે. ડો. અબ્દુલ કાદરે એક સુલાકાતમાં જણાવ્યું હતું કે ભારત તથા પાકીસ્તાનના યુરલીમો તરફથી મળેલા ટેકા માટે તેઓ તેમના આભારી છે.

આજની સંસ્થાઓ

સમાચાર સંગ્રહ

વાર્ષિક જનરલ મીટીંગ

દિવાળી આજી વેપારી આસો માસ માં કાઠતાં નથી. કેટલાક જીવનની આખરીએ રોક લે છે તેા કેટલાક ડીસેમ્બરની આખરીએ, અને વળી બેન્ક જેવી પેઢીએ માર્ચ અને સપ્ટેમ્બરમાં દિવાળી બાકી કાઠે છે. મોટા મોટા વેપારીઓ અને પેઢીએ પોતાની સગવડ પ્રમાણે કામ કરે છે તેા સુરત હોટ એન્જીનેશનલ સોસાયટી જેની નાની સંસ્થા પોતાને અનુકૂળ સમયે વા. જ. મીટીંગ બોલાવે. તેમાં શું ખોટું છે? વળી "જ્યુલાઇ ટેન્ડી કેપ"ને "એક્સ-સન ૩"ને માટે પણ દર વર્ષે અમુક જ તારીખ નક્કી નથી. આ તેા યથ મનુષ્યની વાત. હવે આપણે કુદરતને તપાસીએ. સાર્ડીન મોડીવહેલી દેખા દે છે; વરસાદ મોમાસામાં જ વરસેના નથી; શવે ત્યારે અરે નહિ બોધતો હોય તેવા શુક્ર-ચનિવારના દિવસે દર્શન દે છે કે પાંચ વાગ્યે તોફાર, ઠેક અને માઠકના ઘર્ષણમાં અરમ ધમેલાને દંડા કરવાની કૃપા કરે છે. આવાં અનિયમિતપણાં (1) માટે કુદરતને કોઇ પ્રશ્ન કરતું નથી. તેા સુ. ડિ. એ. સો. નીજ પુછી શા માટે કેટલાક લોભા પકડે છે?

ઓર્થોદોક્ષરની નિમણૂક

જો વા. જ. મીટીંગ ન બોલાવવા માં આવે તેા ઓર્થોદોક્ષરની નિમણૂક જેવી રીતે કરી શકાય, એવો પ્રશ્ન કેટલાક કરે છે. પણ એ તેા કહેત તર્ક છે. ગે ટી મોટી પેઢીના કે બેન્ક જેવી સંસ્થાના વ્યવસ્થાપકની નીમણૂક પ્રભુ કરતી નથી; દર વર્ષે દિવાળી! ડોક્ટર અને વકીલને કુશહાર અજામાં પહેરાવી કહેતી નથી કે "તું ડોક્ટર છે. તું વકીલ છે." તેા પછી આપણે શા માટે અમુક વ્યક્તિએને કહેવું પડે કે તું પ્રમુખ છે. તું મંત્રી છે, તું ખજાનચી છે. ઇત્યાદિ.

કોરમ

આ સભા પુરાવો એ છે કે બ્યારે

બ્યારે વા. જ. મીટીંગ બોલાવવામાં આવે છે ત્યારે કોરમ થતી નથી. કોરમ શું? આપણા સમાજે આ બાબતમાં બીજા સમાજ કરતાં વધારે પ્રતિ હરી છે. દર વર્ષે "તું પ્રમુખ છે, તું મંત્રી છે..." આમ ઓર્થોદોક્ષરને કહેવું એ એમની હાંસી કરવા જેવું છે. એ તેા જીવો રીવાજ. એને આપણા સમાજે ત્યાગ્યો છે. જીવો કાળ ગયો. સમાજના આગેવાનો બીજા સમાજ આગળ અજમજની છાતી કુઠાવી કહી-શકે કે અમારો સમાજ વેદિયો નથી પણ પ્રતિતીક્ષ્ણ છે.

શિષ્યવૃત્તિ

આજકાલ કેંગિા, નાઇટરીયા વગેરે કેટલાક દેશો ઇન્ડીપેન્ડન્ટ (સ્વાલંબી) થાય છે અને યશો. ગાંધીજીએ સ્વાલંબી થવાનો મંત્ર કૂક્યો હતો. આફ્રીકામાં બીજા કેટલાક કાર્યકર્તા પણ સ્વાલંબી થવાની દાંક મારે છે પણ એની ઉડી અસર યથ બજાવતી નથી. કોરમને એકા એક બાજુ આવાં ભાષણ કરે છે તે બીજા બાજુ અભણતાં આવની કાલના નામરીકને નિદાન બનાવવાની કાલએ શિષ્યવૃત્તિ આપી પાંચળા બનાવે છે. આરા પાંચળા વિદ્યાર્થી દેશને માટે શું કરવાની? પરંતુ મદાન પુરોવાની મહેનત વ્યર્થ જતી નથી ગાંધીજીની દાંક ધણે દૂર સુધી નહિ સંબળ ઇડાય એ સંભવિત છે પણ શુભરાતીના કાન પર તેા પડી જ દરો એમ તેા શુભરાતી જન્મથી જ ચતુર એટલે એમને સ્વાલંબીનો મર્મ સમજાયો આ ઉપરથી પરમાર્થી દેખાતી શિષ્યવૃત્તિ છેવટે તેા સમાજને વૃક્ષસાનકારક જ છે. માટે આપણી સંસ્થાઓ શિષ્યવૃત્તિ ન આપે તે હિતકારક જ છે અને અપ્રસોસ કરવાની જરાય જરૂર નથી.

—શ્રી નગીનલાલ ઘનાભાઇ.

* આ જાણની અંદરની બધી રાજકીય ટીકા એ શ્રી જી.ન. દયાળજી કરે છે. "ઇન્ડિયન ઓપિનિયન", પ્રાઇવેટ બેંગ, હરણ.

—મુગધના મલબાર હીલનાં એક ભાગ માં લાકડાંનું પીપ તરતું આવ્યું હતું જેમાં 1૯૮ તોલા સોનું કે જેની કિંમત રૂ. ૨ લાખ થવા જાઇ છે. મુગધના જીલ્લાઓ તે બાજુના વિસ્તારમાં રમવા નિકળ્યાં અને આ પીપ બેતાં તેઓ તેમનાં પિતા પાસે પહેંચીને નાજુ કરી માળાપો આજ્યા અને સોનાની ગુપ્તભામ કરવા પરંતુ એક જથ્થે તેમાં કચરાટ ઉભો થતા બાઇ ઉપડ્યા પેલીસ પાસે, પરિણામે પેલીસે ૮ વડીસે તે પડડપા અને મક્તની ગોળ માણી ન શક્યા. કહેવાય છે કે આ સોનું ઠાણુબોરોએ લાવવા કાશિય કરી હતી.

—શુભરાતના બેવનર સુરત આવ્યા અને એક મેળાવામાં પત્રકારે પુછ્યું "સુરત વિષે આપને જેવી છાપ પડી?" અવનર: પુખ્તસુરત. અને ત્યાં તરત જ લોભોમાં દારવતું મોલું કરી વળ્યું.

—ભાવનમરમાં આવતા જન્મુઆરીમાં કેંગિસનું અવિવેશન ભરવામાં આવનાર છે. તે માટે સ્વાગત સ્વભે: નોંધી અમદાવાદમાંથી પાંચ લાખ રૂ. એકઠા કરવાના કેંગિસે નિર્ણય લીધો છે.

—લીબ્યા અને અમેરીકા વચ્ચે વો-શોગ્ડનમાં થયેલ કારાર મુજબ અમેરીકા આશામાં પાંચ વર્ષ સુધી લીબ્યાને દર વર્ષે ૧ કરોડ ડોલર આપશે, ઉપરાંત જે મદદ અમેરીકાએ આપેલી છે તે આપવાની માત્રુ રાખશે અને લીબ્યામાં પડેલા કુશકાળને પહેંચી વળવા અમેરીકા ૫૦ હજાર ટન ઘઉં પણ લીબ્યાને મોકલી આપશે.

—દુનિયામાં આજે વૈસા એ જ પર-મેથર યથ પડેલ ઢોઇ અર્થવાદના વધતા જતા આ સંપ્રદાયમાં દુનિયાભર માં ઐતિકવાદ પધારા પાયરતો જતો ઢોઇ આ ઐતિકવાદ ઉપર આખા-તિમકવાદનો વિજય થાય તે માટે પ્રાર્થના કરવા રામ ખાતે મળેલી વિશ્વના પાદરીઓની કેંગિસને ઘોષે જાણાવ્યું છે.

—કુબ્યા પાંચ વર્ષ સુધી ચીનને પાંચ લાખ ટન ખાંડ વેચશે, તેના બદલામાં ચીન કુબ્યાને ૨૦ ટકા રોહડા આપશે અને ૮૦ ટકા વેટે અન્ન જરૂરી માલ પુરો પાડશે એ જાતનો કારાર બનાવ ખાતે યથ ગયો છે.

—પારડીને ધરમપુર તાલુકાના કિસાને ની એક રેલી તા. ૧૬મીએ બેરેરે ૧૨ વાગે કિલ્લા પારડીમાં ગળનાર છે આ સભામાં પારડીની પરિસ્થિતિ વિષે અને જે સત્યાગ્રહ કરવો પડે તેા તેના સ્વરૂપ વિશે પારડી બેઠ સત્યાગ્રહ ના પ્રણેતા શ્રી ઇશ્વરલાલ ઠો. દેસાઈ મામંદઈન આપશે.

—રાજપીપળા, નાંદેદ તાલુકાના જીવના રાજપીપળામાંથી શામળાજીની મુર્તિ, હજરપુરાથી હનુમાનજી તથા મજુપતિ ની મુર્તિ, કરાંકાથી બળિયા દેવની, સુંદરપુરાથી પાર્વતીજી તથા પોઠીઆ અને જીતનગરથી બળિયા દેવની મુર્તિ આ કેઇ ઢરામખોરો ઉપાડી ગયા.

—સ્વાતંત્રપક્ષના જાણીતા નેતા શ્રી કનૈયાલાલ આ. મુનશીએ આજે અત્રે જાણાવ્યું હતું કે સ્વતંત્ર પક્ષની નીતિ જનતા કેંગિસશાસનની નીતિની સિદ્ધિ એની આંકણી કરતાં શિખવવાની છે. મદ્રાસ રાજ્ય સ્વતંત્ર પક્ષ પરિવહન ઉદ્દ્યોગન પ્રવચન કરતાં શ્રી મુનશીએ વંધુમાં જાણાવ્યું હતું કે કેંગિસના દાંધ માં બંધારણે તેની પવિત્રતા ગુમાવી છે.

શ્રી પ્રીટોરીઆ હિંદુ સેવા સમાજ ઉપરોક્ત સંસ્થા આશ્રય હેઠળ ચાલતી શુભરાતી યાજ્ઞમાં ચિહ્નકોની જરૂરી-યાત છે. લાખકાત ધરાવતા પ્રમાણ પત્રો અને યોગ્ય ભલામણો સાથે તીવે જાણવેલ સરનામે અરજી મોકલવવા કૃપા કરશો.

લી. આજ મંત્રીઓ : નારજીભાઈ ભાણુભાઈ, કાકોરભાઈ નાથુભાઈ, પી. એ. બોલકા ૧૯૧૧, પ્રીટોરીઆ.

ન્યુ ઇન્ડિયા એશ્યોરન્સ કુ. લીમીટેડ

ઇન્ડિયાની મુખ્ય કંપની

અને વહીવટ કરીએ બેઝો:-

આગ, હરીયાઇ, અવસ્થાંતર, ગોદવ, માલ, ચોરી, ઘર કુકુંળ, ઘર માલીકી (સાથે) અકસ્માત વિ.

સાઉથ આફ્રીકાની અંદર મુખ્ય અમલદારાં.

જાલભાઈ ફેરેટમજી એન્ડ સન,

૧૪૦ કવીન સ્ટ્રીટ, હરણ.

કોન: હરણ ૨૫૮૪૫, ૨૮૫૧૩, ૨૯૮૪૬

તમને ખબર છે

- કે ન્યુ ઇન્ડિયા, ઇન્ડિયાની સૌથી મોટી વીમા કંપની છે.
- કે ન્યુ ઇન્ડિયા ની શાખાઓ ૪૫ દેશોમાં છે.
- કે ન્યુ ઇન્ડિયા ની ૬૫ શાખાઓ કેવળ હોંદમાં જ છે.
- કે ન્યુ ઇન્ડિયા: આગ, હરીયાઇ અને અકસ્માત ઉપર ૬૦,૦૦,૦૦૦ પાઉંડ પ્રાંમીયમ લેગી કરે છે.

સહિસલામતી અને તાત્કાલિક સેવા માટે

ન્યુ ઇન્ડિયા

સાથે વીમો ઉતરાવો.

મારો રોડેશીયાનો પ્રવાસ

સૌ. હીલા દેસાઇ
[હપ્તો ૧૪ મે]

કોનહીલ ઇન્ડિયન એસોસિએશન તરફથી ૨૪-૪-૧૯૫૦ના રોજ સાંજે પાંચ વાગે યુ. સુશીલાબેનના માનમાં મોટીમ ભોલાવવામાં આવી હતી. પ્રમુખરથાનેથી શ્રી કાશીભાઈએ યુ. સુશીલાબેનની ઝોળખ આપી હતી. શ્રીમતી સુશીલાબેન અહીં આંખ્યા છે તેથી અરેખર આનંદ થાય છે.

માર ખાદ યુ. સુશીલાબેને કહ્યું, "હું જોઉં છું કે આને સમરત આફ્રિકા ખંડ જાય છે, જિવા કાળમાં આપણે આપણી ભાવિની ચિંતામાં પડ્યા છીએ. પણ હમેશાં રાત નથી જ રહેતી. જીવન જીવવા માટે મહેનત અને ભોમ આપવો જ પડે છે. તેનો માર્ગ આપણે બતાવ્યો જ છે.

૧૯૦૪માં બાપુજીએ શ્રીનીકસમાં સલામતની શરૂઆત કરેલી તે સથિ જીલ જનારાઓના કુટુંબીઓને શ્રીનીકસ માં આશ્રય આપવામાં આવેલા, ૧૯૦૪ માં બાપુજી મહાન ૧૯૪૦માં/તો સાવ ખવામ અર્થે હતું, તે રીપેર/કયું અને તેમાં "આંધી મુખીવમ" રચાયું છે.

શ્રીનીકસ સંસ્થા બાવિતો માટે તીર્થંકપ છે, દેશ વિદેશથી લોકો સંસ્થાની મુલાકાતે આવે છે. શીશ્મ ફોટાઓ લઈ જાય છે અને પોતાના દેશ માટે શાંતિનો સંદેશ લઈ જાય છે. બાપુજીએ આપણે માટે "કેક ડેટલાં અપમાનો અને દુઃખો વેઠી આપણો પગ આ દેશમાં સ્થીર કર્યો છે. શ્રીનીકસ સંસ્થાને યુ. બાપુજીની ઇચ્છા અનુસાર કેળવણી-કેન્દ્ર બનાવવાની છે. હાલ "કેકરુઆ મેમોરીયલ પ્રાથમરી સ્કૂલ" ચાલે છે. જેમાં શેરડીના ખેતરોમાં કામ કરતા મરીખ મજૂરોના બાળકો મોટે ભાગે છે. હવે અમારા ફટીઓ ની ઇચ્છા છે કે લાં આંધી મેમોરીયલ હાઈ-સ્કૂલ થઈ જાય તો બાળકો આખા અજાસ કરી શકે. અમારા અહીં આવવાથી રોડેશીયાના બાહ્યોને એમ થયું કે જે દેશમાં અમને પેસવા હતા નથી તે દેશમાં અમે શા માટે ફાળો આપીએ? પણ યુ. બાપુજી સર્વના હતા એટલે તેમનું સમારક માટે રોડે-શીયામાંથી પણ ફાળો કરવા અમે વિચાર્યું. ફાળોની રકમ સારી થાય તો લાં પ્રાર્થના હોલ અને બોર્ડીંગ પણ બાંધવી છે. અને ધીમે ધીમે આ ગાંધી યુનીવર્સિટી રચાવવી છે. એ જમા આઝાદીની પ્રેરણાં બુમિ છે. એ બુમિમાંજ બાપુજી સજાવેલી અહિંસાની નાની નયોત સમરત આ-ફ્રિકાખંડમાં આજે જીવસ પાયર છે. પણ જે તે અહિંસા હરી તેજ માનવ

જાતનું બક્ષ કરો. વધુમાં તેમને કહ્યું હતું કે યુ. બાપુજી, શ્રી વિનોબા ભાવે વિગેરે સંતોએ આપણને શાંતિમય જીવન જીવવાના ધણા રસ્તા બતાવ્યા છે. આ દેશમાં આંપણે આપણું ધર વસાવવા આંખ્યા છીએ પરંતુ આપણે એ ન બુલવું જોઈએ કે આ દેશ અને તેની પ્રજા પર આપણે ગ્રેમ રાખવો જોઈએ. એમની આઝાદીની લડત પ્રત્યે સદાતુલ્યતી દેખાડવી જોઈએ.

શ્રી બીખાભાઈ મારતરે બાપુજી કરતાં કહ્યું હતું કે અમે ધણું કાંચ કામ લઈને આંખ્યા છીએ. છતાં પણ નખળા સંલોગોમાં આપ સૌએ દીલથી અમને જે સહકાર આપ્યો છે તે બદલ તમારો સૌનો આભાર એક

(ચાહુ)

ગુજરાત યુનિવર્સિટીના શિક્ષણ-માધ્યમ તરીકે અંગ્રેજોને કરેલો સ્વીકાર

અમદાવાદ : ગુજરાત યુનિવર્સિટીની સેનેટની બેઠક અહીં ગળા હતી. જેમાં યુનિવર્સિટીના શિક્ષણ અને પરીક્ષણના માધ્યમ તરીકે અંગ્રેજી બાપાને વધુ દસ વર્ષ માટે લંબાવવાની વિનંતી કરતો ઠરાવ ૭૭ વિરૂદ્ધ ૨૦ મતે પસાર થયો હતો.

આ ઠરાવ પર શ્રી એલ. આર. દેસાઈએ રજુ કરેલો સુધારો બહુમતી એ હદી મચો હતો અને શ્રી ઝીયાભાઈ દેસાઈ (સ્નેહરસ્મિ)એ પોતાનો ઠરાવ રજુ કર્યો જ નહોતો. પ્રિન્સિપાલ શ્રી સી. એન. પટેલના બંને સુધારા કાનુન બદલ હમો હતો.

સેનેટની બેઠકનું પ્રમુખરથાન યુનિ-વર્સિટીના કામચલાઉ ઉપકુલપતિ શ્રી

યુરોપીયન પત્રકાર શ્રીનીકસની મુલાકાતે આવેલા તેમણે પત્રમાં બપુજી હતું કે આ બુમિમાં યું છે તે તો કહી શકાય તેમ નથી. પરંતુ લાં શાંતિનો સંદેશો મળ્યા જ કરે છે. અમને અધુક બાઈએ તરફથી કહેવામાં આંખું કે યુનીવર્સિટીમાં મોટાં મોટાં બનવાનો પડ્યા છે તે તમે અહીં શા માટે આંખ્યા? યુ. બાપુજીએ આપણે બધાને માટે જીવન અર્પણ કયું છે. માટે બાપુ સૌના છે. સૌને બાપુના ફંડમાં ભાગ આપવો જોઈએ. માટેજ અમે અહીં આંખ્યા છીએ. અને આનંદ સાથે કહેવું જોઈએ કે દરેક બાઈ બહેનોએ યથા શકિત મદદ કરી છે. આપણે પશ્ચિમનું ખોટું અનુકરણ કરીએ છીએ. તેની બાળકો ઉપર ખોટી અસર પડે છે. આ દેશમાં આપણે પ્રાર્થના તથા આંચાર વિચાર દ્વારા આપણા બાળકો પર આપણા હિંદુ ધર્મની છાપ પાડીએ તો એ આપણી મોટામાં મોટી અને અમુલ્ય ઠરાવ અદા કરી મણારી.

(ચાહુ)

એસ. વી. દેસાઈએ લીધું હતું. આ બેઠકમાં યુનિવર્સિટીના જીવન ઉપકુલ-પતિ શ્રી હરસિદ્ધભાઈ દિવેટિયાએ ધણુ લાંબે માળે દાબરી આપી હતી. ઠરાવમાં જણાવાયું હતું કે રાજ્ય વિધાન સભા અને રાજ્ય સરકારને ગુજરાત યુનિવર્સિટી ધારાની ૪(૨૭) કલમને નીચે મુજબ સુધારવા વહેલી તકે પગલાં લેવા સેનેટ વિનંતી કરે છે કે

દેવનાગરી લિપિમાં હિંદી અને ગુજરાતીના અભ્યાસના વિકાસને તેમજ દેવનાગરી લિપિમાં હિંદીના અથવા ગુજરાતીના અથવા બંનેના શિક્ષણ અને પરીક્ષણના માધ્યમ તરીકેના ઉપયોગને વેમ આપવો.

પરંતુ એ ઠરાવે કે સ્ટેન્યુટ્સ' દ્વારા વખતો વખત ઠરાવવામાં આવે એવા એવા વિષયો અને એટલા સમય માટે શિક્ષણ પરીક્ષણના માધ્યમ માટે-અંગ્રેજી કલમ તથા-અમલમાં આવે તે તારીખ થી વીસ વર્ષથી વધારે નહીં, એટલા સમય માટે ચાહુ રહે.

૧૯૫૦માં કલમ ત્રીજી અમલમાં આવેલી જેને દસ વર્ષ પૂરાં થયાં છે, એટલે હજી ખીલ' દસ વર્ષ સુધી એનો અમલ ચાહુ રહેશે.

લોકો ખર્ચ પર સંયમ રાખે અને બચત વધારે

અમદાવાદ : કેન્દ્રીય નાણા પ્રધાન શ્રી મોરારજી દેસાઈએ અહીં જણાવ્યું હતું કે જરૂરી નીજ વસ્તુઓના ઉચા ભાવો નીચા આણવાનું કામ પ્રજાનું છે; એ માટે સરકારનું કોઈ પગલું અસરકારક ન નીવડી શકે.

આ ભાવો નીચા લાવવાના એક પદ્ધતિ તરીકે ખર્ચ પર સંયમ રાખવો અને બચત વધારવી જોઈએ.

અહીં કોંગ્રેસ કાર્યકરોની એક સભા સમક્ષ સંબોધન કરતાં શ્રી મોરારજી-બાઈએ જણાવ્યું હતું કે જરૂરી નીજ-વસ્તુઓના ભાવ વધી રહ્યા છે, એ હકીકત સાચી છે, પરંતુ એનું એક કારણ એ છે કે માલની અછતનો અને વાપરનારાઓની વધતી જતી માંખનો ભાગ લઈને વેપારીએ વધુ નફો કરવા માગે છે.

શ્રી મોરારજી દેસાઈએ કહ્યું કે અનાજનું ઉત્પાદન વધી રહ્યું હોવા છતાં ભાવો ઉચા જઈ રહ્યા છે, એનું કારણ એ છે કે લોકોની ખરીદ શક્તિ ધણી ઉચી છે.

"બ્રોનકોચીર"

અસલી આયુર્વેદિક ઉપચાર. પુર્વની સૌથી મહાન ઇમ અને શ્વાસવિકાશોથ (ઉધરસ) નો ઉપાય. બિલકુલ તુરંતાન ફરતું નથી. દમ-હુંડો શ્વાસ અને ઉધરસ માટે. વરતજ દમના ઉધરાને સમાવી દઈ છે. દવા લેવાઈ નહિ; ઉલ્કશન પછુ લેવાઈ નહિ. કેવળ 'બ્રોનકોચીર' ને સળગાવો અને એનો શ્વાસ દ્યો. તરત જ શ્વાસ નળી ધુલી જશે અને આરામ જણારો. "બ્રોનકોચીર" ૧ પેકટ "બ્રોનકોચીર" શીટની કિંમત કેવળ શી. ૧૨-૬ પોસ્ટ મફત.

Write To: Sole Agents, P. O. BOX 8155, Johannesburg, S. A. Cash with order only. Uncrossed POSTAL ORDERS. No C.O.D.'s Orders from outside Union to enclose BRITISH POSTAL ORDERS.

Our Natal Agents: Sun Brand Tobacco Works, 191 Grey Street, - Durban. Agents WANTED in East Africa and Rhodesia.

ઈન્ડિયાની ઓસરી

અમારે ત્યાં ઇન્ડિયાથી તાજી ઓસરી દરેક સ્ટીમરમાં આવે છે. ઇન્ડિયાની અડદાણ, મગદાણ, ચણાદાણ, વાલ, મઠ વિગેરે. ઉમેશાં સ્ટોક્સમાં રહે છે. દરેક જાતના મરી મસાલા, મધાનાં તેલો, અગર-બત્તીઓ સ્કોરાડાનો સામાન, કામવાસણો. વિગેરે પણ રાખીએ છીએ. સાડીઓ, છાપેલાં લુગડા, જવાહીરનાં કાપડ, વેણીઓ, માથાની રીબનો-કાચની તથા રલાસ્ટીકની બંગડી-કાવરી-પાટલા, તેમજ લેડીના અને બચ્ચાંના ઇન્ડિયાના અપથો લ'મેશાં નથી નથી ડીઝાઇનો માં આંખ્યા કરે છે.

સાઉથ તેમજ નોર્થ રોડેશીયાના આહોકોને વેલે તથા રોડ સુર્વિસ મારફતે પેકિંગ કરીને માલ રવાના કરીએ છીએ. આપને એવોર્ડ જરૂરથી મોકલવા લલામજ છે.

નારણદાસ લક્ષ્મીદાસ

બોક્સ ૩૩૩૧, ફોન : ૬૨૭૫૪. જુલવાયો, સા. રોડેશીયા.

આર્થ અનાયાશ્રમ

(દરખાન)

સ્થાપના : આ અનાયાશ્રમની સ્થાપના આર્થ યુવક સભા ડરબનને આશ્રમે ૧ મે ૧૯૨૧ને દિને થઇ હતી. આશ્રમ સરકારના ૧૯૩૭ના બાળકોના કામદારની ધારા ૩૧ પ્રમાણે માન્ય થયેલ છે. તેમજ તે યુનાઇટેડ કોસિલ ઓફ સોશિયલ એજન્સી સાથે સંયુક્ત ચલેલું છે.

ઉદ્દેશ્યો : ૧. અનાય બાળકો માટે ધર પૂર્ણ પાડવું.

૨. અર્પમ વૃદ્ધ સ્ત્રી પુરૂષો માટે ધર પૂર્ણ પાડવું.

આ આશ્રમ બિન સામ્રાજ્યિક નીતિ થી ચાલે છે. જેમાં દેશના દરેક ભાગમાંથી આવતાં હિંદુ મુસલમાન કે ખ્રિસ્તી બાળકો અને અર્પમ વૃદ્ધો આશરો લે છે. આશ્રમમાં કોઈ પણ ભાષા બોલનારાં જેમ કે અંગ્રેજી આફ્રિકાન્સ હિંદી, તામિલ, તેલુગુ, ગુજરાતી વગેરે ભાષા બોલનારાઓ એક સાથે ક્ષાત્ર વાવથી એક કુટુંબ જેવા બનીને રહે છે.

હોકરીઓને પણ અંગ્રેજી શિક્ષણ ઉપરાંત રસોઇ બનાવવાની ભરત ગુમણની અને ધર સંસાર માટે ઉપયોગી એવી બીજી તાલીમ આપવા માં આવે છે.

અર્પમ વૃદ્ધોને ખાવા પીવાની આરામથી સુવા બેસવાની યોગ્ય સગવડ કરી આપવામાં આવે છે. આ રીતે તેઓ આશ્રમમાં પોતાનાં સમા સંબંધીઓ ન હોવા છતાં પોતાના ઉદ્દેશો વિનસો આરામ અને શાંતિમાં ગુજારી શકે છે.

આશ્રમ વ્યલાવવાનો ખર્ચ : આ આશ્રમને નિભાવવાનો વાર્ષિક ખર્ચ ૬૦૦૦ (છ હજાર) પાઉંડથી વધુ વધુ આવે છે. જેમના મોટા ભાગ બહેર જનતા પોતાની ઉદાર વૃત્તિથી દાનના રૂપમાં પૂરો પાડે છે.

અપીલ નમ્ર નિવેદન : બહેર જનતાને અમારી નમ્ર અરજ છે કે : (૧) આપ આ આશ્રમની સુલાકાત લો. જેથી આપ એના કાર્યને સમજી શકો.

શિક્ષણ લેતી બાલિકાઓ

વ્યવસ્થા અને કાર્યો : આશ્રમની વ્યવસ્થા એની સ્થાપક સંસ્થા આર્થ યુવક સભાની એક ખાસ નિમણેલી આર્થ અનાયાશ્રમ કમીટીને હસ્તે ચાલે છે. આ સભા આશ્રમની બાબત માંજ આવેલી છે. વાઇ. એસ. મર્નિંગ્ટોન એક્ટ્રીક રકુલ પણ ચલાવે છે. જેમાં આશ્રમના બાળકોને અને બહાર ના બાળકોને શિક્ષણ આપવામાં આવે છે.

આજ સુધીમાં ૨૦૫૮ અનાય બચ્ચાઓ આશ્રમમાં દાખલ થઇ ચૂક્યા છે તેમજ ૩૪ અનાથોનાં લગ્ન કરાવી તેમને ગૃહસ્થ આશ્રમ મંડાવી આપ્યો છે. આશ્રમની બાળાઓ સારા ધરમાં મર્ધ છે અને પોતાનો ધર સંસાર સારી રીતે ચલાવે છે.

બાળકોને અંગ્રેજી શિક્ષણ આપવા માં આવે છે. તેમજ તેમને યોગ્ય દેખરેખ નીચે તાલીમ આપી સમાજ ના સારા નાગરિક બનાવવામાં આવે છે જેથી તેઓ મોટા થઇ સમાજમાં પોતાનું યોગ્ય સ્થાન લઇ શકે.

(૨) આશ્રમમાં આપની હાજરીથી અને આપના રસ લેવાથી અનાય બાળકો અને અર્પમ વૃદ્ધો રાજ થશે. તમારી તરફથી પૂરી પડાતી અનેક-વિધ જરૂરીયાતો ઉપરાંત તમારી સહાય-શ્રુતિની તેઓને જાંખના રહે છે.

(૩) આપનાથી બની શકતી સર્વ સહાય આશ્રમને કરો. આપ રોકડ નાણા આપીને અથવા કપડાં તેમજ બોજન સામગ્રી વગેરે દાનમાં આપીને મદદ પહોંચાડી શકો છો. આ રીતે આશ્રમના ખર્ચને તથા તેની મિલકત ઉપરના દેવાને પહોંચી વળવાનું સરળ થઈ જશે.

નીચેને સરનામે આપનું દાન મોકલવાની શકો છો અથવા પત્ર વ્યવહાર કરી શકો છો.

મંત્રી, આર્થ અનાયાશ્રમ પી. ઓ. બોક્સ ૧૭૭૦ ડરબન અથવા ૧૮૬ બિલેર રોડ (186 Bellair Road, Mayville, Durban.) ડરબન ફોન નં. ૮૮૨૨૪૧.

આશ્રમના કાચમી દાતાઓ આશ્રમને લગભગ ૨૫ દાતાઓ તરફથી નિયમીત દાન મળે છે જે બદલ આશ્રમ એ ઉદાર દાતાઓનો બહેર આભાર માને છે.

આશ્રમની આ પરોપકારી પ્રવૃત્તિ બહેર જનતાની ઉદાર વૃત્તિ અને મદદથી મળે છે.

કમનસીધી અને આદતને કારણે આશ્રમને દરવાજા આશરો આવા પડેલા બચ્ચાઓ અને અર્પમ વૃદ્ધોને શું તમે મદદ નહિ કરો!

તમારી કોઈ પણ ભતની-જા અને વસ્તુરૂપે મળેલી મદદ સાથે સ્વીકારવામાં આવશે.

માસ્ટર પ્રધર્સ (પ્રો.) લીમીટેડ

બલ ભતનાં નાયબન, રેડમી તેમજ સુતરાઈ કાપડ, સ્ત્રીઓ બાળકો અને પુરૂષો માટે શ્રેષ્ઠ ભતના હલન જર્સી, પુલોવર, કારડીગન્સ અને બચ્ચાઓ માટે—બુટીઝ, બીજ્સ, બ્લેન્ડેટ્સ, શોલ્સ; નેપકીન્સ વિગેરે.

દરેક ભતના માલ માટે તપાસ કરવા બહામણ. ૩૩ વેસ્ટ સ્ટ્રીટ, બેહાનીસબર્ગ.

ફોન : ૮૩૫-૬૭૮૬

બોક્સ ૧૫૪૯.

ગુજરાતી રેકોર્ડો

હીંદુસ્તાનમાં બનેલી ગુજરાતી રેકોર્ડો, હવે અમારે ત્યાં મળે છે.

૨૦ રેકોર્ડોનું બોક્સ કેવળ રૂ. ૩૦-૦. રેકોર્ડોમાં ભજનો, નાટકો, ગરબો વિગેરેના સંગ્રહ છે. હિંદના "લિટરેટ્ર ડિપ્ટ" માં છુટી મળી શકશે.

આવો તક અને લાભ ફરીથી મળશે નહિ. પેટ્રીંગ મફત—પોસ્ટેજ મોકલશો—સી.આ.ડી.ના આઈડે આમે લઇએ છીએ.

નેશનલ રેકોર્ડ કંપની

શોપ ૨, અજમેરી આરકેઈડ, આઈ ૧૪૧ એ. ઓ સ્ટ્રીટ, પો. ઓ. બોક્સ ૧૫૭૪, — ડરબન.

શુભ પ્રસંગો માટે ભેટ !

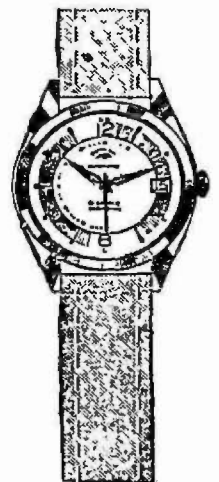
સ્ત્રીઓ અને પુરૂષો માટે

ઘડિયાળ !

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ બચુલતાં ઓટોમેટીક કેલેન્ડર.

- * રોમર
- * ફોરરી
- * લોકો
- * રૂસર

વિગેરે દરેક ભતનાં ઘડિયાળ.

ઉપરાંત પુરૂષોના શર્ટ સુટ, પાયજામા વિ. તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બોક્સ ૫૬૮૮,

ફોન : ૮૩૫-૨૬૦૧.

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, બેહાનીસબર્ગ.

વાર્તા ચાલુ દંડ અને દયા

(૩)

અણુગમતો અતિથિ

સુધી સુધી એક કલાક અઝાદિ ઇ. સ. ૧૮૧૫ના યુદ્ધમાં એક દિવસ સંધ્યા કાળે, પત્ર-મુસાફરી કરતો એક માણસે ડીંગ ના નાના શહેરમાં પ્રવેશ કર્યો. જે થોડા લોકો તે વખતે તેમના દરવાજાના સામે હતા, તેમણે તેની તરફ એક આસ સંચયની નજર નાંખી. તે મધ્યમ કદનો માણસ હતો. તેનું શરીર મજબુત હતું અને તેની પિંડીઓ ભરેલી હતી. તેને જોતાં જ એમ લાગતું હતું કે તેનામાં અપાર તાકાત ભરાયેલી પડી છે. તેના હાથમાં એક ગાંધવાળો ડંડો હતો અને તેની પીઠપર એક ખૂબ કાંસીને ભરેલો નવો થેલો હતો. આ સિવાય તે મિલકત વિચરે હાલ ધાગતો હતો અને તેની સુખાકૃતિ પરસેવા, અરમી, પગ-મુસાફરી અને કુળના કારણે ભયનાક બની મઠ હતી. શહેરમાં કોઈપણ તેને ઝોળખતા ન હતા. કદાચ તે પેલા શહેરમાંથી કેવળ પસાર થતો હતો. તે આખો દિવસ ચાલતો જ રહ્યો હતો, કેમકે તે બહુ જ ચાક્રો હતો, અને જ્યાં પાણી તેને નજરે પડતું તે પી લેતો હતો. ચાલતો ચાલતો તે સીધો પોલીસ-ઝોડીપર ગયો. અંદરથી તે લમલમ પંદર મીનીટો પછી બહાર આવ્યો. દરવાજાની પાસે એક સિપાહી ઉભો હતો, તેને તેણે ટાપી ઉતારી સલામ ભરી. સિપાહી તેને કંઈ પણ જવાબ આપ્યા વગર તેની તરફ જોતો રહ્યો અને પાછો અંદર આવ્યો ગયો.

તે સમય ડીંગમાં એક જણીતી વીંથી હતી. તે મુસાફર ત્યાં પહોંચ્યો અને અંદર ગયો. ત્યાં બધા ચુલા સળગતા હતા અને પ્રુપ વેગથી આમ સળગી રહી હતી. દરવાજા પુલવાના આવજ સાથે જ વીંથીવાળાએ કદાચ પરથી પોતાનું ધ્યાન હટાવ્યા વિના પૂછ્યું, "શું જોઈએ છે સાહેબ?"

"આવાનું અને ખાટલો." મુસાફરે જવાબ આપ્યો.
"હાજર છે સાહેબ." એવું બોલીને વીંથીવાળાએ મુસાફરની તરફ ઠંડી નજર કરીને જોયું અને તેને બરાબર જોઈને કહ્યું, "શોકડા પૈસા!" તેણે ચામડાની એક વજનદાર થેલી પાંચમથાના મજવામાંથી કાઢી કહ્યું, "પૈસાં હાજર છે."

"હું પશુ સેવામાં હાજર છું." વીંથીવાળાએ જવાબ આપ્યો.
"આવાનું જલ્દી મળશે!"
"હમણાં!"

મુસાફર સેવા માટે આમની પાસે પીક ફેરવીને જ એકા કે વરત જ વીંથીવાળાએ મજવામાંથી પેન્સીલ કાઢી

ખારી પાસે પડેલા છાપાનો એક પુલો ફાડી અને તેના પર એક ને લીટીઓ લખી પછી એક નાનો ઠોકરો કે જે રસોઈ અને અર્દોતર્દો કામ કરા કરતો હતો, તેને પેલા કામળનો ડુકડો વાળીને આપ્યો અને કાનમાં બે-ચાર ચપ્પો કલા. તે વરત જ ચાણુ તરફ દોડ્યો. આ બધું મુસાફરે જોયું નહોતું. થોડીવાર પછી મુસાફર ફરીથી બોળના માટે કહેવા જતો હતો કે એટલામાં તે ઠોકરો હાથમાં કામળ લઈ પાછો આવ્યો. વીંથીવાળાએ આવરતાથી જવાબ વાંચ્યો અને વરત તે મુસાફરને કહ્યું, "તારા માટે હું જગ્યા કરી ચક્ર એમ નથી."

તેણે પૂછ્યું, "કેમ? તમને એમ શાગે છે કે હું તમારા પૈસા મારી ચાલ્યો જમણાં તમને પહેલાં પૈસાં જોઈએ છે? મારી પાસે પૈસાં છે."

"પરંતુ મારી પાસે જગ્યા નથી."
"હું તમેજામાં પડી રહીશ!"

"એ પશુ નહિ બની શકે. તમેલા માં ખાલી જગ્યા નથી."

"અરે શાઈ માળા ઉપર મા ઘાસની કાઠડીનો એક પુલો પશુ ચાલશે; પરંતુ એ તો ખાધા પછી ચક્ર રહેશે."
"હું ખાવાનું પશુ નહિ આપી શકીશ."

વીંથીવાળો ધીમેથી પરંતુ પ્રદતાથી એ એવી રીતે બોલ્યો કે તે વરત જ ઉભો થઈ ગયો.
"નકામી મજબૂરી ઠોડી દે. હું ખૂબથી અધમ્મો થઈ ગયો છું. હું સ્વાસ્થ્ય જ ચાલતો છું, અને બત્રીસ કાસ ચાલીને આવ્યો છું. મારે રોકડા પૈસાં આપવાના છે, અને હું બોબન ચાકું છું."

વીંથીવાળો નમ્યો અને તેના કાનની પાસે મોહું લઈ જઈ એવા ડંગથી બોલ્યો કે તે ચમકી ગયો: "જમ છે કે નહોતું?"

મુસાફરે કંઈ જવાબ આપવા માટે મોહું બોલવા ગયો તે પહેલાં જ વીંથીવાળાએ કહ્યું, "બસ ચુપ રહે, તારું નામ શું છે તે કહું જિન વાલ-જિન. હવે તું જાન છે એ પશુ ખતાવું? તને જોઈને જ મને શક પડ્યો હતો. મેં વરત જ ચાણુમાં પૂછાવું, અને જુઓ એનો આ જવાબ છે. શું તું વાંચી શકે છે?"

એટલું બોલી તેણે તે ચાકું તેના હાથમાં આપી. તેણે તેના પર નજર કરી. વીંથીવાળો કાણુજર ચુપ રહ્યા પછી બોલ્યો, "મારી ઠોકરની સાથે ખપડો કરવાની ટેવ નથી; એથી અહેર-ખાની કરીને તું ચાલ્યો જ."

મુસાફરે ઉભો થઈ ગયો; પોતાનો થેલો ખજાપર નાખી તે ચાલવા લાગ્યો. અપમાનિત થયેલા ડુગ્ગી માણસની

જેમ તે સીધે રસ્તે પત્ર જ્યાં લખ જમ ત્યાં જવા લાગ્યો. તેણે પાછા વળીને જોયું હોત તો જોતે કે પશુ લોકો વીંથીવાળાની આજુબાજુ એકઠા થઈ ગયા હતાં. અને દરવાજામાં ઉભો રહી તે અંબીરતાથી તેની તરફ આંખો ઉઠાવી તેજોને કંઈ કહી રહ્યો હતો. તે બધાંની પરચાની અને સંકાભરી નજરથી એવું લાગતું હતું કે તેનું આવવું થોડા જ સમયમાં આમનો વાત ચીતનો વિષય બની ગયો હતો. પરંતુ તેણે એ બધું જોયું નહિ; કેમકે ડુગ્ગી લોકો કહી પાછા વળીને જોતાં નથી; તેમને ખાતરી હોય છે કે કમનસીબી તેમની પાછળ જ ચાલી આવે છે.
(અપૂર્વ)

તારાપોર મથક અંગે શ્રી મોરારજીની ટકોર

મુમુક્ષુવાદ, ભારતના નાણાપ્રધાન શ્રી મોરારજી દેસાઈએ ફ્રિસ કાપ-કરોની સભામાં જણાવ્યું હતું કે અત્યાર સુધી હું એમ સમજતો હતો કે તમે બંધારકુશળ છો, પણ હવે મને વહેમ પડવા લાગ્યો છે.

નિષ્ણુતોએ બધી રીતે વિચાર કરી લીધા પછી તારાપોરમાં અણુવીજળી મથક સ્થાપનાનો નિર્ણય કર્યો છે. આપણે પ્રશ્ન સ્થાપનાનો નથી પરંતુ આપણને વીજળી મથક છે કે નહિ તેનો છે. આપણને વીજળી મળવાની જ છે.

ખાસ દરખાસ્ત : હિંદની અગરબત્તી
(વહાણમાં આવેલો તાજે માલ)
હોલસેલ વેપારી ભાવો

ત્રણ ગુલામ ૩ તોલા ૩૫-૬ રૂબ	સુગંધ રાણી	૫	૩૩-૦ રૂબ
(પાતળી અને નડી લાકડીમાં મળશે)	"	૨	૨૦-૦ "
ગેટલે એક ઈન્ડિય ૩ તોલા ૪૫-૦ રૂબ	"	૧	૮-૦ "
"	"	૬	૬૦-૦ "
"	"	૩	૪-૦ "
ચમીલી	૧	૧૮-૦	૩
"	૧	૬-૦	૩

વહાણ મુખ ૧૬ લાકડીનો ૩૦-૦

ઓહર સાથે રોકડ — **દરજન માટેના ભાવો.**
હમારી પાસે અસલી ખાસમતીના ચોખા પણ છે
ખાસમતી ચોખા શી. ૧-૦ રતલ.
(ઝોલામાં ઝોલા ૧૦૦ રતલ મળશે)
અમે નીચેની વસ્તુઓ કાંઈકેટ ઇમ્પોર્ટ કરીએ છીએ. માલ સારો અને કીંદાયત ભાવે મળશે.
અમારા ગ્રાઈસ લીસ્ટ માટે લખો :—
ફરિક ભતના ઇન્ડિયન ઘાળ, મશાલા અને કરીચાણું, સોપારી બદામ, આમલી, ચાખા નાળીયર અને ફરિક ભતના ઇમ્પોર્ટ્સ ચોખા.

K. HARIBHAI & SONS
(PTY) LTD.
Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants.
81 Victoria Street, — P.O. Box 2156 — Durban.
Telegraphic Add. "BHAISONS"

ચો. ઓ. ૫૩૬૦ — **ટેલીફોન ૩૩-૫૬૨૦**
ટેલીગ્રાફ એડરેસ : "ભગતકો"

ભગત પ્રધર્સ (પ્રો) લી.
૧૪ કોર્ટ સ્ટ્રીટ,
એ હા ની સ બ બં.

હોલસેલ અને રીટેઈલ મર્ચન્ટ અને ઇમ્પોર્ટર્સ
ખાસ કરીને હમારે ત્યાં ઇન્ડિયન અને ઇંગ્લીશ ગ્રાસરી, માથામાં નાંખવાના ભત ભતના રેસી તેલો સ્ટેનલેસ સ્ટીલ, પીત્તળના અને એલ્યુમીનમના વાસણો-કાચ અને પ્લાસ્ટીકની બંગડીઓ-કેરમોર્ડ અને સ્ટાઈલર તથા બીજા અનેક રેસી ચીજો કીંદાયત ભાવથી મળશે.

સામાજિક ખબરો

શ્રી આદર્શ યુવક મંડળ

શ્રી આદર્શ યુવક મંડળ-નેહા-નીસમર્મની વાર્ષિક બહેર સભા તા. ૨૧-૯-૧૯૬૦ના રવિવારે સવારે ૧૦-૦૦ વાગે ગાંધી હોલમાં શ્રી મનનભાઈ ખાટપુરિયાના પ્રમુખપદે મળી હતી. સમારું કામકાજ પ્રાર્થનાથી કરવામાં આવ્યું હતું. મંત્રીઓએ તેમનો વાર્ષિક રિપોર્ટ રજૂ કર્યો હતો.

વાર્ષિક રિપોર્ટ

(૧) મંડળના બે સભ્ય શ્રી રતિલાલ હાંસજીભાઈ તથા શ્રી નટવરલાલ ડાહ્યાભાઈએ ડેક્રેટરી ઉચ્ચ પદની મેળવણી તે બદલ સત્કાર કર્યો હતો.

(૨) સંગીતનો કાર્યક્રમ રખાયો હતો.

(૩) મંડળનો વાર્ષિક ઉત્સવ માર્ચ માં રાખવામાં આવ્યો હતો. ત્રણ જુદી જુદી નાટિકાઓ ભજવી હતી. (૧) સુખ દુઃખના સાથી (૨) કદન (૩) ચાલો, કન્યા બેવા!

(૪) કોલેજીયલ ફંડમાં મંડળે પાઉંડ ૨૫ આપ્યા છે.

(૫) શીનીકસ સંસ્થાના લાભાર્થી મંડળે તા. ૯-૧૦ જુલાઈ ૧૯૬૦ના રોજે કરબનમાં શેરા રાખ્યો હતો. તેમાં બે ગુજરાતી નાટિકા (૧) લક્ષ્મી ઉમેદવાર (૨) વાહ રે કન્યા! એક દિલો નાટિકા મેરા બસા હુઆ ધર! અને એક અંગ્રેજી નાટિકા The Proposal રજૂ કરી હતી.

(૬) ગોડુળ અષ્ટમી વખતે મંડળે પારણું ઝુલાવ્યું હતું તે બંનેનો આવા.

(૭) ૧૫મી. ઓગસ્ટ ૧૯૬૦નાં વિવિધ સંસ્થા સાથે સંગીતનો કાર્યક્રમ આપ્યો હતો.

(૮) સદાય કરનાર સર્વેનો મંડળ આભાર માને છે.

નવાં કાર્યકર્તાઓ ૧૯૬૦-૬૧

માન્ય પ્રમુખ : ડો. રતલાલ હાંસજીભાઈ; આશ્રયદાતાઓ : (૧) શ્રી બી ઉ માસ્તર (૨) શ્રી રામલાલ બુલ્યા (૩) ડો. નટવરલાલ ડાહ્યાભાઈ; પ્રમુખ : શ્રી સનુખભાઈ ડાહ્યાભાઈ; ઉપ-પ્રમુખ : શ્રી મનનભાઈ ખાટપુરિયા; મંત્રી : શ્રી કરસનદાસ કા. પ્રભાવતિ; સહ-મંત્રી : શ્રી નાતુભાઈ નાલજીભાઈ; ખજાનચી : શ્રી હરિલાલ ડાહ્યાભાઈ; ઓડિટર : શ્રી લક્ષુભાઈ લખુભાઈ; સંવાકક સમિતિ સભ્યો : (૧) શ્રી નાથુભાઈ ચૌહાણ (૨) શ્રી પ્રેમાભાઈ ડાહ્યાભાઈ (૩) શ્રી રવજીભાઈ રામજીભાઈ (૪) શ્રી કાનજીભાઈ લાલભાઈ (૫) શ્રી હમનભાઈ ડાહ્યાભાઈ (૬) શ્રી ન્યતીલાલ નરસિંહભાઈ.

કાર્યવાહક કમિટી

(૧) શ્રી નાથુભાઈ ચૌહાણ (પ્રમુખ)
(૨) શ્રી મણીલાલ મોરારજી (મંત્રી)
(૩) શ્રી કાનજીભાઈ લાલભાઈ (૪) શ્રી

હીરાભાઈ (૫) શ્રી દયાનંદ ઉકાભાઈ (૬) શ્રી રણુજીભાઈ મકનજી પટેલ (૭) શ્રી જીવજીભાઈ રામજીભાઈ (૮) શ્રી મણીલાલ બુલાભાઈ (૯) શ્રી ન્યતીલાલ નરસિંહભાઈ.

—૦—

શ્રી ક્ષાત્રય ગુજરાતી મંડળ

વોલંટીયરોએયના જીવન અને જાણીતા શ્રી કુલંબભાઈ રઘુનાથજીનું અચાનક હૃદયપંથ થવાથી તેમનું તા. ૧૫-૭-૬૦ના રોજે અવસાન થયું હતું.

મરહુમ કુલંબભાઈ રઘુનાથજી તેમના ૪ સુપુત્રો શ્રી નારણભાઈ કુલંબભાઈ શ્રી હરજીસન કુલંબભાઈ, શ્રી સુનિલાલ કુલંબભાઈ, શાંતિલાલ કુલંબભાઈના યુદ્ધ બૃહદ શાંતિ યજ્ઞ અને પ્રાર્થના સભા યજ્ઞ હતી. જેમાં વિવિધ વક્તાઓએ સ્વર્ગસ્થના આત્માની શાંતિ અર્થે તેમજ એમના સુપુત્રો તરફથી જુદી જુદી સંસ્થાઓ સહાય આક્રિષ્ટ તેમજ હિંદુસ્તાનમાં એઓએ ગણુજ મોટુ ધાન પણ કહ્યું હતું.

અવસાન

નોર્થ રોડેશીયાના ધારા સભ્ય શ્રી વલ્લભભાઈ ડાહ્યાભાઈ મિસ્ત્રીના પિતાજી ૨૫. ડાહ્યાભાઈ નાનાભાઈ મિસ્ત્રીના અવસાન સમાચારનો તાર મળ્યો છે. તેઓ સુરત જીલ્લામાં આવેલા એમના વતન યુનસાડમાં નિવૃત્ત જીવન ગાળી રહ્યા હતા. બુદ્ધિમાન દયાળુ અને સહૃદયી હતા. ઇશ્વર એમના આત્માને શાંતિ શક્તી પહોંચે.

ચલ્ચેણી પિતાના પુત્ર શ્રી વલ્લભભાઈ, માનવની સમાનતાને સેવામાં સુદર ફાળો આપી રહ્યા છે. હુડાકામાં એમનો પેલેરા સીનેમા તેની શરૂઆત થીજ મોટુ પણ પ્રકારના બેદખાવ વિના દરેક માટે ખુલ્લો રાખ્યો છે. એ માટે શરૂઆતમાં લણી આર્થિક તુકસાનીને બીજી યુસ્કેલીઓ વેઠવી પડી હતી, છતાં ધ્યેયમાં તેઓ મક્કમ રહ્યા હતા.

મહાત્મા ગાંધી મેમોરીયલ હાઇ-સ્કુલ ફંડ માટે સુશીલાબેન ગાંધી બ્યારે હુસાકા મયા હતા ત્યારે શ્રી વલ્લભભાઈ અને શ્રી દોહતભાઈ દેશાઈએ પોતે સારી શરૂઆત કરી સાથે ફરી સુદર મદદ કરી હતી. આવી સેવા બાવથી બરેલી પરમાર્થબુદ્ધિ ઇશ્વર એમનામાં સદાયે કાયમ રાખો.

બુકકોર્પોરેશન, ઇનકમ ટેક્સ રીટર્ન-સ, લાઇસેન્સીંગ, રેવન્યુ ક્લેવીયર-સ અને ઇનસ્પેર-સ માટે મળો :

આર. વીરુલ

૧૨ બાકેલી આર્કેડ, ૩૮ માર્કેટ સ્ટ્રીટ, કોરનર ડાયગોનલ અને માર્કેટ સ્ટ્રીટ, નેહાનીસમર્મ, ફોન ૩૩-૧૧૫૪.

લબ્ધ પ્રસંગો માટે

અમને મળો.

મુરલી જમણુના અમે રેપ્સલીસ્ટ બીએ.

શ્રી કેપીટનની અંત દેખરેખ નીચે યુનીયનના અને રોડેશીયાના કોઇ પણ ભાગમાં તમારે મુકમે આવી રસોઈ કરવાનો અમે કન્ફાઇડ થઈશું.

કેપીટનસ બાલકની હોટેલ

(ધી કોર્નર મીકાઈ હાઉસ)

એ અને વિક્ટોરીયા સ્ટ્રીટના ખુલ્લાપર - ડરબન.

ફોન નંબર ૨૩૪૧૪

ટેલીગ્રામ : KAPITAN.

આહુ, લસણ બજાર ભાવ, નારીએળ . . . ૧ શી. ૧-૦, બેગ (નંબ ૧૦૦) શી. ૬૦-૦.

કુકન હાર માટે બાંધવાના ન્યુજીપેપર બજાર ભાવ, બટાટા, ફુગરી (ઠંઠા), સુકા લાલ મરચાં, જીરવા, સુકા ઝીંગા (ચાલા), સોનેરી રંગનો ગોળ, દરેક બતનો મરી મસાલો વિગેરે હમેશાં સ્ટોક્માં રાખીએ છીએ. કપુરી અને ચેવલી પાન બજાર ભાવ, પોસ્ટેલ જુડ, સુરણ, રતાળું, આંબા હળદર અને લીલી હળદરની યોસમ આહુ છે. રોડેશીયા, ન્યાસાલેન્ડ અને બેલજીમ કોંગોના ચોરડરો ઉપર પુરબ ધ્યાન આપી કોઈ પણ વસ્તુ પરમીટ હવાની ચેકલશું.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD. WHOLESALE FRUIT MERCHANTS P. O. Box 251, DURBAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

બુકકોર્પેશન, સુસાઈરી, વીમાનાં અને જનરલ એજન્ટ હિંદુસ્તાન અગર દુનીયાના કોઈ પણ ભાગની લગભગ દરિયાઈ અગર જમીન માટે મુસાફરી કરવા ધેર ક્યાં અગાવી મારફતે બુકકોર્પેશન કરો. હંદની, આજ, ચોરી, ફલ્સદ, અહરમાત, પ્લેટબાસ, વિગેરેના વીમા અમે હવેરાવી આપીએ છીએ.

ઈન્કમટેક્સ, પરસેનલ ટેક્સ, હિસાબના ચોપડા લખાવવા રેવન્યુ ક્લેવીયર-સ સર્ટીફિકેટ કે વેચારના લાયસેન્સો પાસપોર્ટ તેમજ ઇમીગ્રેશનને લગતી બાબતોમાં કોઈ પણ ફી લીધા વિના અમે મફત સલાહ આપીએ છીએ. નેશનલ ટ્રુસ્ટ્યુઅલ લાર્ડ્સ એસોસીએશન પ્રોપ્રી ઓરટલીયા અને થોર્સાબર ઇનરસુર-સ કંપની લીમીટેડના પ્રતિનિધ.

Office : 9 Barkly Arcade, 38 Market Street, Phone : 339033, Johannesburg.

Residence : 52 Patidar Mansion, 13 Kort Street, Phone : 330816, Johannesburg.

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

બેડરુમ સુટ, ડાઈનિંગરુમ સુટ, વેડરોબ, ડરેસિંગ એસેટ, સાઈડ બોર્ડ ઓફીસ ડેસ્ક, બુક કેસ, ટેબલ, તાંબૂ કીધાયત બાબે ખરીદી શકશો. બંને પધારી લાભ લેવા ચુકસો નહિ.

—બોક્સ, ટેબલ અને કીચન ફરેચર—

એ હમારી દેખરેખ નીચે તઈયાર યાવ છે. તેનો સ્ટોક હમેશાં તઈ-યાર રહે છે. માત્ર રોક્કા ભોવોના પ્રાઈસ લીસ્ટ મંજાવો અને વેચાર આગલ વધારો.

L. MISTRY

51 BREE STREET, BURGERSDORP, J'BURG. PHONE 33-4691. BOX 2526.